

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
Factors Related to The Decision to Study for Vocational
Certificate Type of Home Economics, Phetchaburi
Vocational College

พชรพงษ์ โปธิน้อย
PATCHARAPONG PONOY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
ชื่อ นามสกุล พชรพงษ์ โพธิ์น้อย
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....รักษาราชการแทน
(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
ชื่อ นามสกุล	พชรพงษ์ โปธิน้อย
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 2) ศึกษาความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าโคสแควร์ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยภาพรวม ไม่มีผลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ 2) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อายุ มีความสัมพันธ์กับด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

(2)

และสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ของเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) และรายรับของนักเรียนต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ, ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.), ประเภทวิชาคหกรรม, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

Thesis Title	Factors Related to The Decision to Study for Vocational Certificate Type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College
Author	Patcharapong Ponoy
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics
Academic Year	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the personal student factors of a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College 2) to study the importance and the decision to study for a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College 3) to study relationship between the personal factors and the importance of the decision to study for a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College. The sample used were 148 students who are studying in vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College. The instrument used in this thesis was questionnaire. The statistics based on the data analysis include percentage frequency values, average, standard deviation and Chi Square. Analysis of statistical data by a computer program.

The results showed that 1) the personal student factors of a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College were no effect for the decision to study in general. 2) the learners pay 7 sides attention to the study for a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College in general were rated at high level. When considering each side, it was found that every side was rated at high level. Shortage average form most to least is career, the college environment, learner development activities, teachers, curriculum, and media, materials and equipment that support teaching. 3) the relationship between respondents' general information and decision to study for a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College found that gender related with media, materials and equipment that support teaching, age related with college environment and field of study related with image of college is statistically significant at the 0.05 level. The relationship of grade point average (GPA) and revenue of learners per month didn't relate 7 sides with the decision to study for

a vocational certificate type of Home Economics, Phetchaburi Vocational College is statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: The Decision to Study, Vocational Certificate, Home Economics, Phetchaburi Vocational College

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าและวิจัยจนทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ที่สุดเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พร้อมด้วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ หัวหน้าแผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และหัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล และให้ความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า พี่สาว ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมรุ่น และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา

เพชรพงษ์ โพธิ์น้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(14)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.4 ตัวแปร	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 กรอบแนวความคิด	6
1.7 สมมติฐานการวิจัย	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562	8
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562	15
2.3 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน	20
2.4 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ	24
2.5 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	41
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	58
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล	58
4.2 ระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	60
4.3 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	103
4.4 อภิปรายผล	106
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	114
5.1 สรุปผล	116
5.2 ข้อเสนอแนะ	119
เอกสารอ้างอิง	121
ภาคผนวก	128
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์	129
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	137
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	141
ภาคผนวก ง แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	148
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	162

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	59
4.2	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	60
4.3	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร	61
4.4	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน	62
4.5	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ	63
4.6	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	64
4.7	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	65
4.8	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	66
4.9	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร	68
4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักครูผู้สอน	69
4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ	70
4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	71
4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	72
4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	73
4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	74
4.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน	76
4.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ	77
4.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	78
4.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	79
4.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	80
4.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	81
4.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร	82
4.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ	84
4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	85
4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	86
4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	87
4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	88
4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร	89
4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน	90
4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย	92
4.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	93
4.36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	94
4.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	95
4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร	96
4.39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน	97
4.40 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ	98
4.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	100
4.43 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	101
4.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	102

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิด

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้จัดทำแผนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยจัดทำยุทธศาสตร์แผนการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เพื่อรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้านอุตสาหกรรมเกษตร ด้านอุตสาหกรรมอาหาร ด้านอุตสาหกรรมบริการ และด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้ทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก การศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญและเป็นหัวใจของชาติในการสร้างและพัฒนาคน เพื่อเป็นพลังในอนาคตของประเทศชาติ ปัจจุบันรัฐบาลได้จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือก เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้ โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาอาชีพที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2557:6)

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ทั้งนี้โดยมุ่งหวังที่จะนำไปสู่การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม เป็นผู้มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (จนวรรณ สะอ้าง, 2560) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาด้านสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและภูมิภาค มีภารกิจจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพมีพันธกิจ คือ 1) จัดการส่งเสริมพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน 2) ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล 3) ขยายโอกาสทางการศึกษายาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม 4) เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีของประเทศ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน

การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ 6) วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน 7) ส่งเสริม/พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ 1) จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ 2) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร 4) พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา 5) ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนรวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ 6) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 7) จัดระบบส่งเสริม ประสานงาน เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษา และฝึกอบรมอาชีพ 8) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย 9) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560) ในการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม จากสภาพปัญหาสังคมไทยในเรื่องสุขภาพของคนแ่ล่ง ประกอบกับการตื่นตัวเรื่องสุขภาพที่มีเพิ่มขึ้น ทำให้ตลาดที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพมีการเจริญเติบโตมากขึ้น แม้แต่การศึกษาที่เกี่ยวกับทางด้านสุขภาพก็มีการเติบโตขึ้นไปด้วย นอกจากนี้วิชาคหกรรมศาสตร์ยังมีผูกพันกับการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย งานด้านคหกรรมจะเป็นที่รองรับเสมอก็มีความนิยมไม่แพ้กัน เพราะนักเรียนที่เรียนจบไปแล้วนั้นสามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย และบางรายสามารถมีกิจการของตัวเองหรือไปทำงานที่ต่างประเทศ เพราะตลาดต้องการบุคลากรไทยที่เก่งด้านคหกรรมจำนวนมาก ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นช่องทางให้นักเรียน นักศึกษารุ่นใหม่หันมาให้ความสำคัญกับคหกรรมมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันวิชาคหกรรมศาสตร์ก็มีความผูกพันกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เราตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย และมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ประเภทวิชาคหกรรมสามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตประจำวันและเพื่อประกอบอาชีพ เป็นวิชาที่ค้ำจุนถึงการให้บริการที่รับผิดชอบต่อสังคม เป็นศาสตร์ที่ประยุกต์ความรู้ความสามารถหลายสาขาที่ครอบคลุมการให้ความรู้และการจัดบริการ พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคล เพื่อยกและปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ อีกทั้งเป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีช่วยในการสนับสนุนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความนิยมของบริโภค (ธนวรรณ สะอ้าง, 2560)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เปิดทำการสอน

ครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2477 โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนการเรือนและฝึกหัดครูประกาศนียบัตร เพชรบุรี ตั้งอยู่ที่พระราชวังรามราชนิเวศน์ (วังบ้านปืน) เปิดสอน 2 แผนก คือแผนกการเรือน และแผนกฝึกหัดครูประกาศนียบัตร พ.ศ. 2482 ได้ย้ายมาที่อยู่ปัจจุบันนี้ซึ่งเป็นพื้นที่ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ปัจจุบันนี้เปิดทำการสอน 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ศิลปกรรม พาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคหกรรม สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาวิจิตรศิลป์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาเลขานุการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรม โดยมุ่งมั่นที่จะสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี, 2564)

สภาพปัญหาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่พบประกอบไปด้วย ด้านบุคลากร ด้านวัสดุครุภัณฑ์ และด้านงบประมาณ โดยในด้านบุคลากรนั้นเริ่มต้นจากต้องใช้ครูผู้สอนไปทำหน้าที่หัวหน้างานในด้านการส่งเสริมการศึกษาพร้อมทั้งทำหน้าที่การสอนหนังสือด้วย ขาดครูผู้สอนในแต่ละประเภทวิชาอันเนื่องมาจากการเกษียณอายุราชการ ครูเปลี่ยนเส้นทางชีวิตใหม่ ครูลาออกจากราชการ และครูถึงแก่กรรม เป็นต้น โดยเฉพาะครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เกษียณอายุราชการอย่างต่อเนื่องหลายปีและในปีนี้ก็เกษียณอีกหนึ่งคน ทำให้อัตรากำลังที่หายไปไม่ได้มีการบรรจุทดแทนอันเนื่องมาจากรัฐบาลต้องการลดอัตรากำลัง ด้านวัสดุครุภัณฑ์และงบประมาณมีไม่เพียงพอเนื่องจากค่าวัสดุฝึกรายหัวนักศึกษาที่ได้รับการจัดสรรมา ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ค่าวัสดุมีราคาแพงขึ้นทุกปี แต่ไม่มีการปรับขึ้นค่าวัสดุให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจ และค่าวัสดุยังใช้ได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากต้องนำไปใช้ในการบริหารงานด้านอื่น ๆ ด้วยด้านครุภัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นครุภัณฑ์รุ่นเก่า ไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ด้านงบประมาณนั้นจะได้รับการจัดสรรตามสภาพของสถานศึกษาซึ่งไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีต้นทุนในการบริหารจัดการสถานศึกษาค่อนข้างสูง ความจำเป็นด้านสาธารณูปโภคมีค่าใช้จ่ายสูงทุกสถานศึกษา แต่ต้นสังกัดจัดสรรให้น้อยกว่าการใช้จริง และแต่ละสถานศึกษาต้องใช้มาตรการประหยัดอยู่แล้ว แต่ในการเรียนของนักศึกษานั้นมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์ของการศึกษา

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จึงมีความสนใจในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในด้านการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสถานประกอบการภายใน

จังหวัดและตลาดแรงงาน รวมถึงการประกอบอาชีพในลักษณะปฏิบัติหรือประกอบการอาชีพอิสระต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำคัญการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

1.3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประจำปีการศึกษา 2564 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 243 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี, 2564)

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน/นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้ศึกษาเลือกการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ประจำปีการศึกษา 2564 รวมจำนวน 148 คน

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะผู้ที่เลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2564

1.4 ตัวแปร

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีใน 7 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติของผู้เรียนที่สมัครเข้าเรียน ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน

1.5.2 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.5.3 ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประจำปีการศึกษา 2564

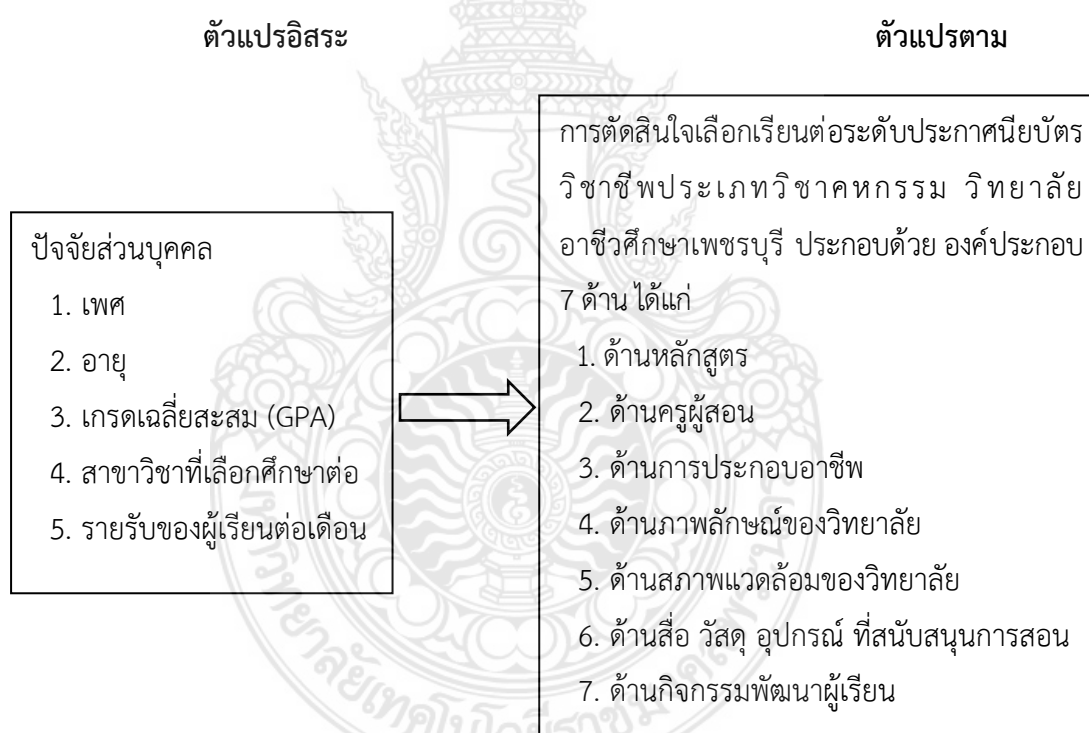
1.5.4 ประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง การเรียนสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ประกอบไปด้วย แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

1.5.4.1 วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ หมายถึง วิชาการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นอกจากจะเป็นเครื่องนุ่งห่มที่ช่วยปกป้องมนุษย์จากสภาพอากาศแล้ว เสื้อผ้ายังสะท้อนถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย ทุกวันนี้การเปลี่ยนแปลงในแวดวงแฟชั่นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการแข่งขัน

1.5.4.2 วิชาคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม ในการดำรงชีวิต

1.5.4.3 วิชาอาหารและโภชนาการ หมายถึง ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตอาหารรูปแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ การวางแผน การจัดเตรียมอาหาร สำหรับผู้บริโภควัยต่างๆ การจัดอาหารในโรงพยาบาลและโรงแรม เทคนิคการบริการอาหารและเครื่องดื่ม อาหารเพื่อสุขภาพ การจัดการธุรกิจอาหาร รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพอาหารเพื่อสุขภาพ

1.6 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.7 สมมติฐานการวิจัย

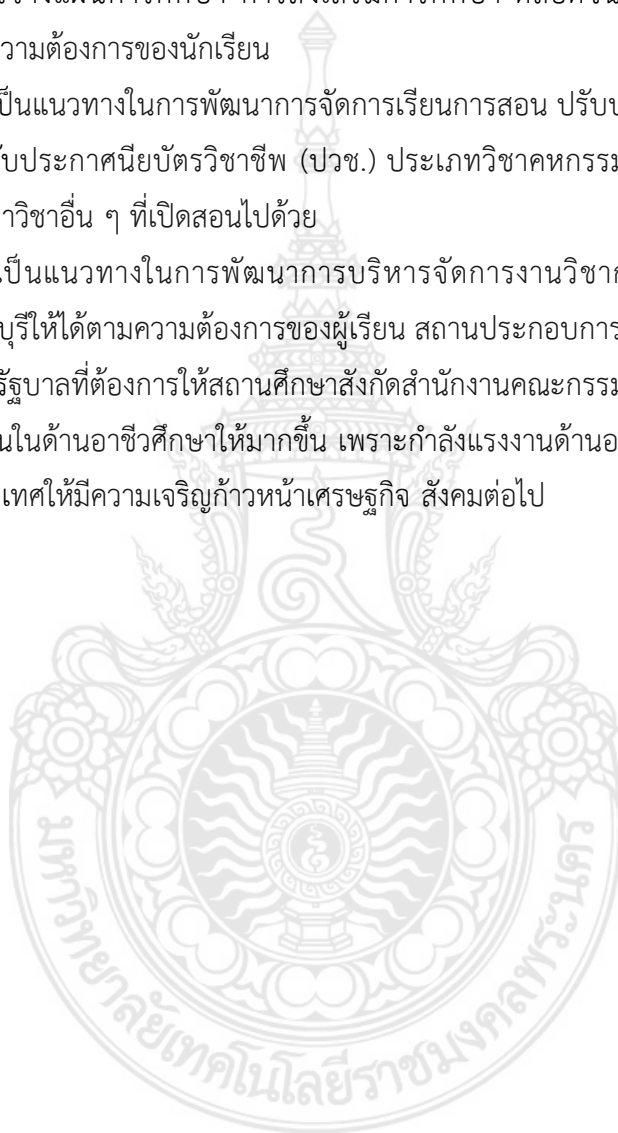
ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ รายรับของผู้เรียนต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เป็นแนวทางการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ได้แก่ เพศ อายุเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกเรียน และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางและการวางแผนการศึกษา การส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

1.8.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงนโยบายการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนไปด้วย

1.8.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิชาการด้านวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีให้ได้ตามความต้องการของผู้เรียน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนในด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น เพราะกำลังแรงงานด้านอาชีวศึกษาเป็นแรงงานหลักในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าเศรษฐกิจ สังคมต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบการศึกษา ซึ่งดำเนินการศึกษาดังนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562
- 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562
- 2.3 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน
- 2.4 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ
- 2.5 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562

2.1.1 หลักการของหลักสูตร

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้กว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการอาชีพอิสระ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์

ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา และวิชาชีพ, 2562 : 1)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.1.2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิถีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2.1.2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะสุขภาวะและความปลอดภัย ตลอดทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.1.2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น

2.1.2.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในด้านการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรง และสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสาธารณะและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.1.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

2.1.2.6 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 2)

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.1.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนในขอบเขตที่สำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ ให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้ในการตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหาโดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานในบริบทใหม่ รวมทั้งรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.1.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ปกติหรือระบบทวิภาคี ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ รวมเวลาการวัดผล โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.1.3.3 การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 – 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิต ถือเกณฑ์ดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 18 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

5) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

6) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.4 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

- 1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต
  - 1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย
  - 1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
  - 1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
  - 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
  - 1.5) กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
  - 1.6) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
- 2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต
  - 2.1) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
  - 2.2) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ
  - 2.3) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก
  - 2.4) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ
  - 2.5) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
- 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) - หน่วยกิต

หมายเหตุ 1. จำนวนหน่วยกิต ของแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชาในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา

2. การพัฒนารายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ จะเป็นรายวิชาบังคับที่สะท้อนความเป็นสาขาวิชาตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ ด้านสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชาซึ่งยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ จึงต้องพัฒนากลุ่มรายวิชาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และผู้เรียนต้องเรียนทุกรายวิชา

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดรายวิชาเลือกตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาเพิ่มตามความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบหรือตามยุทธศาสตร์ภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพที่ประเภทวิชาชีพที่ประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานกำหนด

2.1.3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกหัด หรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการ จัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ สมรรถนะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานของรัฐ ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต

กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ สมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกใน สถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในภาคเรียนที่จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะ วิชาชีพได้ รวมไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น ๆ

2.1.3.6 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การ เลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษา ทดลอง พัฒนาและหรือประดิษฐ์คิดค้น โดยการวางแผน การกำหนด ขั้นตอนกระบวนการ ดำเนินการ ประเมินผล สรุปและจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอ ซึ่งอาจทำเป็น รายงานบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้นๆ โดยการจัดทำโครงการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ พัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชาในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวม จำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัด ให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีที่กำหนดให้เรียนรายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต

หากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.1.3.7 การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึก จัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนำรายวิชาอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดรวมด้วยก็ได้

2.1.3.8 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.9 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.10 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและการทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูลพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทำคุณประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.11 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

2.1.3.12 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อทั้งนี้ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.3.13 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชา และการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตรให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.1.3.14 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจนอย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

- 1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
- 2) การบริหารหลักสูตร
- 3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา
- 4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาจัดให้มีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 5 ปี (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 3 - 8)

จากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการพัฒนาฝีมือช่างขั้นพื้นฐานให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เรียกว่า ช่างเทคนิค

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562

ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาคหกรรมศาสตร์ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

2.2.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต
2.2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2.2.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	(ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
2.2.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

2.2.1.6	กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)
2.2.2	หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต
2.2.2.1	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	(21 หน่วยกิต)
2.2.2.2	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ	(24 หน่วยกิต)
2.2.2.3	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต)
2.2.2.4	ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.2.5	โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.3	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
2.2.4	กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	

รวมแล้วไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต

การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

ความหมายของวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม และมีผู้ที่ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล (2560) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ และสิ่งแวดล้อม ที่พัฒนาคุณภาพชีวิต การงานอาชีพ หรือเป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม ชุมชน

สมศรี (2558) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์วิชาชีพที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

นภสร (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัว เพื่อมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลต่อมาคหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของคนที่สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศ และสังคมโลก

ตฤติยา (2556) ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากร บุคคล

วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว และสังคม

อัครพล (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงานอาชีพที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม

ราชบัณฑิตสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ ว่า เป็นวิชาเกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

วารสารณ (2554) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

สุกัญญา (2553) ที่กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในเรื่องปัจจัยสี่ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวอยู่รอดของชีวิตองค์ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ช่วยให้มนุษย์บรรลุความต้องการในชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

นนทลี (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตข้างหน้าของครอบครัว ซึ่งหมายถึง นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและเป็นผู้รวบรวมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมานุษยวิทยาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง และการใช้เทคโนโลยีปรับปรุงความอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้นเนื้อหาของคหกรรมศาสตร์คือ การสังเคราะห์และพัฒนาความรู้โดยผู้ทำงานทั้งในด้านกายภาพวิทยา และวิทยาศาสตร์สังคมไปพร้อมๆกัน กับความรู้ด้านศิลปะและมานุษยวิทยา เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของครอบครัว

รติกร (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นสหวิทยาการจากการบูรณาการของศาสตร์สายวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคม จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่า วิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการและเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม และเทคโนโลยี โดยการปรับปรุงความเป็นอยู่ของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้น

Royal Academy (2003) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

Pornradawit,N. (2002) อ้างใน Parker (1990) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการดำเนินไปข้างหน้าของครอบครัว ซึ่งหมายถึง นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้เกี่ยวข้องกับครอบครัวและเป็นผู้รวมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมานุษยวิทยาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง และการใช้เทคโนโลยีปรับปรุงความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย โดยอาศัยศาสตร์สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เข้ามาบูรณาการและบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยส่งเสริมการทำงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต เกิดความมั่นคงของสถาบันครอบครัว สังคม และทำให้มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

ความสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งสร้างปัญญาและลักษณะชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเพื่อตนเอง พึ่งพาตนเองได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งมีผู้ให้นิยามของสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล (2560) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญสัมพันธ์กับศาสตร์สาขาอื่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ที่จะต้องนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ วิชาคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันเน้นในเรื่องการจัดการทรัพยากรของแต่ละครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุขทั้งครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สมศรี (2558) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ (2557) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาด้านครอบครัว และสังคมของประเทศ เพราะผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ย่อมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความสุข สร้างความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงสร้างพลังในชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับภาวะวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้อีกในอนาคต

ปิยะธิดา และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า อาชีพต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาหนึ่งในหลาย ๆ สาขาวิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในด้านปัจจัยสี่อันเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์และการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คหกรรมศาสตร์จึงสามารถที่จะนำเอาหลักวิชา

ไปประกอบการงานวิชาชีพได้ในหลายลักษณะ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ประกอบธุรกิจประเภท เสื้อผ้า อาหาร งานประดิษฐ์ รับเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

Krupaisarn,P. (1994) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาจบหลักสูตรออกไปประกอบอาชีพตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เป้าหมายของ คหกรรมศาสตร์คือ เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดี

คหกรรมศาสตร์ตามแนวความคิดใหม่ คือ วิชาชีพแขนงหนึ่ง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไป ประกอบอาชีพ หรือนำไปพัฒนาชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย สามารถแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้บริโภคที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและฝึกปฏิบัติ
2. กลุ่มที่ใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์เพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เริ่มตั้งแต่เกิด จนกระทั่งตายจะมีความเกี่ยวข้องกับวิชาคหกรรมศาสตร์มาโดยตลอด และยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ และศิลปะในสาขาอื่นๆ อีกมากมาย ที่จะต้องนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพการทำงาน เพื่อพัฒนางานมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคลและให้มีคุณภาพด้านคหกรรมศาสตร์

แนวทางการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน ได้มีผู้นิยมแนวความคิดในการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

Tunsakul,u. (2001) เสนอแนวคิดในการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างบูรณาภาพหรือความครบถ้วนของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรต้อง สอดคล้องกับหลักการและตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิชาสำคัญที่ขาดไม่ได้ ได้แก่ วิชาสัมมนา ฝึกงาน และวิจัย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสมุด วัสดุ อุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ

2. การสร้างความเจริญเติบโตโดยใช้หลักการแทนที่ การพัฒนาสถาบันในยุคเศรษฐกิจ ถดถอย ควรยึดหลัก “หากพบว่า มีรายวิชาใดประหยัด” มากกว่า “เติมแต่ง” การลงทุนทางการศึกษา เป็นการลงทุนที่สูงทั้งในด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เมื่อสร้างขึ้นแล้วต้องใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ที่สุด

หรือแขนงวิชาใดมีผู้เรียนน้อย และมีแนวโน้มต้องยกเลิกในอนาคต ควรทำการปรับเปลี่ยนให้สามารถ ตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มใหญ่ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนรากฐานของความรู้ที่ใกล้เคียงกัน และอาจ ให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม

3. การปฏิรูปหลักสูตร สถาบันการศึกษาจะต้องประกันคุณภาพการศึกษาโดยการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน และแนวโน้มของการจัดการศึกษา หลักสูตรต้องเป็นสากล เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะทำงานในระบบเศรษฐกิจโลก

4. การสร้างผู้นำหลักสูตร ผู้นำที่มีศักยภาพเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งกว่าความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของหลักสูตร ผู้นำหลักสูตรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร เข้าใจหลักการ เป้าหมายโครงสร้างหลักสูตรอย่างถ่องแท้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลความคิดริเริ่มในการสร้างงานที่นำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ

5. การรักษามาตรฐานคุณภาพของบัณฑิต ต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ทำให้ผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสในสถานศึกษาสามารถคัดเลือกผู้มีสติปัญญาดีและมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์เข้าศึกษาต่อ การผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นปัจจัยหนึ่งช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันการศึกษา

สรุปได้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ที่จะต้องมีแผนการพัฒนาให้ทันต่อวิวัฒนาการ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันอยู่เสมอ เพราะความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดอำนาจของการแข่งขันกันสูง จึงทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้มีความทันสมัยทันต่อความเจริญก้าวหน้าด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าของโลกในปัจจุบัน เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้เป็นที่ต้องการของผู้เรียน สังคม สถานประกอบการและตลาดแรงงาน

2.3 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน

2.3.1 ความหมายของคำว่า การตัดสินใจการเลือกเรียน

ฉัตรเพ็ชร (2561) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการเลือกเรียน ที่มีองค์ประกอบของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ที่จะใช้ประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจเลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วย

ธนวรรณ (2560) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกเรียน คือ การเลือกทางใดทางหนึ่งจากหนทางที่มีอยู่หลาย ๆ ทางและขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เลือก และในการตัดสินใจประกอบด้วยประเภทของการตัดสินใจคือ การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน การตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ที่ไม่แน่นอนและการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง ในขั้นตอนการตัดสินใจเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการ

ที่จะเลือกเรียนและเหตุผลที่ประกอบการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียน

ณัชชา (2560) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกเรียน คือ การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดจากหลายทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

เดือนใจ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการที่บุคคลใดกลุ่มองค์กรใดหรือผู้รับผิดชอบเลือกที่จะปฏิบัติ หรืองดเว้นการปฏิบัติในทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนเองกำหนดไว้

สรุปได้ว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการตัดสินใจของผู้เรียนในการเลือกเรียนที่มีองค์ประกอบของข้อมูลที่เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ที่ผู้เรียนจะใช้ประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจให้ดีที่สุดให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งใจไว้หรือได้ตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจเลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วย

2.3.2 ขั้นตอนการตัดสินใจการเลือกเรียน

ฉัตรเพชร (2561) กล่าวว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการเลือกเรียนที่ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้หรือตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจเลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วย

วิเชียร (2554) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้หลักเชิงเหตุผลเป็นหลักของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือเป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไข (Problem solving Approach) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data Collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุ การเสาะหาข่าวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คือ การเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้น เพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ จะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บข้อมูล (Collective) ในแง่ของการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย

2. การกำหนดทางเลือก (Formulative Alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ เป็นการพยายามจะครอบคลุมวิธีทางที่จะแก้ปัญหาได้ในหลาย ๆ วิธีต้องกำหนดให้ได้รูปหลักธรรม ข้อเท็จจริง (Main Fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องสร้างจาก (Scenario) ขึ้นมาก่อนว่าเรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้างในทางเลือกนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง

3. การวิเคราะห์ทางเลือก (Analysis Alternative) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective Alternative) พยายามหลีกเลี่ยงคุณค่า (Value) ทั้งหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์

4. การเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value Comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยการนำค่า (Value) มาเกี่ยวข้อง นำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดจากค่าแล้วมาพิจารณาทางเลือกอีกทางหนึ่ง

5. การพิจารณาวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจ จะต้องทราบว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นกรณีตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นจะต้องทราบปัญหาที่แท้จริง โดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีต และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตให้ได้ว่าปัญหาคืออะไร

สายนาน (2554) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเลือกเรียนว่าเป็นขบวนการทางสมองที่นักศึกษาต้องพิจารณาถึงทางเลือกในการศึกษาต่อ โดยขั้นตอนในการตัดสินใจเลือกเรียนแบ่งเป็นสามระยะ คือ ระยะ Predisposition เป็นระยะที่นักศึกษาจะพิจารณาว่าจะศึกษาต่อหรือไม่หรือศึกษาต่อในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยโดยในระยะนี้จะมีตัวแปรต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนของนักศึกษา ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความรู้ความสามารถของตัวนักเรียนเอง

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกเรียน คือ ขบวนการในการตัดสินใจของผู้เรียนที่มุ่งเน้นในการเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและมีความถนัดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พร้อมทั้งอาศัยองค์ประกอบจากข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาช่วยในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และตรงตามความต้องการของผู้เรียนที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ดีที่สุด และนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

2.3.3 วิธีการพิจารณาการตัดสินใจการเลือกเรียน

ฉัตรเพชร (2561) กล่าวว่า การพิจารณาการเลือกเรียนของบุคคลจะมีขบวนการหลัก คือ การหาข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจวิเคราะห์ เพื่อหาหนทางหรือเลือกหนทางที่จะเป็นไปได้และสรุปบททวนหนทางที่ตนเลือกไว้ โดยการตัดสินใจของทุกคนเป็นการทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่คาดหวังไว้ เช่น ตัดสนใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะชอบลักษณะของงาน มีค่านิยมเป็นอาชีพที่สามารถหาเงินได้คล่อง ทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิต มีฐานะที่ดีขึ้น และได้รับจากสังคม เป็นต้น

ศศิธร (2553) วิธีการพิจารณาการตัดสินใจเลือกเรียนมี 3 ปัจจัย คือ

1. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) เป็นปัจจัยที่นักศึกษาจะพิจารณาว่า เมื่อพวกเขาเรียนจะได้รับเงินเดือนหรือมีรายได้คุ้มค่าหรือไม่กับค่าใช้จ่ายในการเรียน

2. ด้านสังคม (Sociological) เป็นปัจจัยทางครอบครัวของนักศึกษาที่จะเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้เข้าศึกษา รวมทั้งความสามารถและความต้องการของตัวนักศึกษาเองว่ามีความสามารถและความปรารถนาเพียงใดในการที่จะเรียน

3. ปัจจัยจากทั้งสอง (Combined) กล่าวคือ ทั้งสองปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมต่างล้วนมีอิทธิพลร่วมกันในการตัดสินใจเลือกเรียน

กล่าวโดยสรุปว่า การพิจารณาการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อของแต่ละบุคคล จะมีขอบวนการคิดหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อ จะมีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล โดยการศึกษาจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเป็นปัจจัยประกอบการพิจารณาในการวิเคราะห์ข้อมูลว่า สาขาวิชาต่างๆ ที่เปิดให้เรียนมีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการที่จะเลือกเรียน เพื่อเป็นทางเลือกที่ได้คาดหวังเอาไว้ เช่น ตัดสินใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม จะได้นำความรู้ที่เรียนจบแล้วนำไปประกอบอาชีพได้ให้มีฐานะที่ดี มีความเจริญก้าวหน้าในอนาคตได้เป็นอย่างดี มีเกียรติเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น

2.3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ เป็นอำนาจจำแนกจากภายนอกที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของมนุษย์ในการเลือกศึกษาต่อเพื่อความต้องการของตนเองที่จะเรียนในวิชาชีพที่ตนเองชอบให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อนำไปประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคตข้างหน้า ซึ่งมีผู้ที่ให้นิยามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไว้ ดังนี้

Chumsai na ayuttaya, J. (2008) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการแบ่งกลุ่มโดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาจากหลักสูตรของแต่ละคณะ ดังนั้นในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านหลักสูตร ประกอบด้วยรายวิชา เนื้อหาวิชา การจัดการเรียน การสอน และส่งผลให้ขอบวนการหล่อหลอมนิสัยนักศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกัน

Sangsong, T. (2006) กล่าวถึง การจูงใจในด้านการศึกษาไว้ว่าเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อนเนื่องจากต้องลงทุนทางด้านค่าใช้จ่ายและเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจจะต้องมีการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงต่าง ๆ ด้วย ได้แก่ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน

Dachacoup, J. (2004) กล่าวไว้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเด่นในการประยุกต์ความรู้ของศาสตร์หลายสาขามาผสมผสานให้เกิดประโยชน์ โดยเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาบุคคล ครอบครัว และสังคม

Sritongdee, R. (1992) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจที่

จะเอาชนะอุปสรรค ทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ที่สูงจะส่งผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ มีองค์ประกอบโดยรวมที่เป็นต้นทุนของการศึกษาในทุกระดับประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษา ระยะเวลาในการศึกษา หลักสูตรการศึกษามีความน่าสนใจ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสถานศึกษา ความต้องการของสถานประกอบในสาขาวิชานั้นๆ รายได้ของผู้ปกครองที่จะคอยสนับสนุนการเรียนของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียนมีความต้องการที่จะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและมีความถนัด

จากการศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจ กล่าวสรุปโดยรวมได้ว่า เป็นขบวนการทางความคิดของมนุษย์เพื่อขจัดความขัดแย้ง โดยใช้เหตุผล ซึ่งมีทั้งความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ เพื่อให้คนหาทางออกของการแก้ปัญหาให้ดีที่สุด ซึ่งจะต้องอาศัยขบวนการตัดสินใจ โดยการศึกษาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาการตัดสินใจ การวิเคราะห์ประเด็นปัญหา การตัดสินใจหาทางเลือกในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งประเมินผลทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งจะต้องอาศัยรูปแบบในการตัดสินใจที่เป็นวิทยาศาสตร์ และไม่เป็นวิทยาศาสตร์ขึ้นอยู่กับบริบทกล่าวคือ รูปแบบการตัดสินใจที่เป็นวิทยาศาสตร์จะเป็นการใช้ทักษะประสบการณ์ในการพิจารณาปัญหารอบด้านอย่างถี่ถ้วนก่อนที่จะใช้กระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่ดีที่สุด และรูปแบบการตัดสินใจที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์จะต้องอาศัยความรู้สึก ความเชื่อ และจารีต วัฒนธรรม ประเพณีที่ดำรงอยู่ ในการตัดสินใจ

2.4 ปัจจัยในการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อ

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลายปัจจัย ดังนี้

2.4.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนเหมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

2.4.1.1 ความหมายของหลักสูตร

มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่านดังนี้
 วิชัย (2554:95) หลักสูตร มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “race-course” หมายถึง เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน เนื่องมาจากเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสารลดเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต และใน

ปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

วิเชียร (2554) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการ คือ

หลักสูตร คือ รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่เรียน (Curriculum as Subject and Subject Matter)

หลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ (Curriculum as Objective)

หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่ผู้เรียน (Curriculum as Plans)

หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน (Curriculum as Learners' Experiences)

หลักสูตร คือ กิจกรรมการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน (Curriculum as Activities)

กิตติภณ (2553) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย รายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดไว้อย่างมีระบบ เพื่อมุ่งให้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร หลักสูตรจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาทุกระดับ หลักสูตรจึง เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างบ้าน ส่วนการสอนเป็นกระบวนการหรือวิธีการ

ชูศักดิ์ (2551:47) ได้กล่าวสรุปว่า หลักสูตรเป็นเนื้อหาสาระสำคัญและ กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนองวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่ พึ่งประสงค์

ธีระ (2550:280) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้นักเรียน โดยการ ควบคุมแนะนำของสถานศึกษาอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังทาง การศึกษาที่ตั้งไว้

2. หลักสูตร เป็นสื่อในการสอนที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ขบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้มีความรู้ ทักษะ และ ประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ อย่างมีระบบแบบแผน โดยกำหนดเนื้อหาสาระขอบข่ายการเรียนรู้ได้ อย่างหลากหลาย และให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่บัญญัติไว้ในหลักสูตรได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในการจัดหลักสูตร และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

2.4.1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

จากความหมายและคำจำกัดความของหลักสูตรที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดกาศึกษาหลายประการ คือ

1. ความสำคัญของหลักสูตรต่อการศึกษารวม

การศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลและยังเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างกำลังคนเพื่อพัฒนาประเทศก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ถ้าต้องการจะทราบว่าประชากรของประเทศใดมีคุณลักษณะอย่างไร มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศเพียงใดนั้น ให้อู่ที่การศึกษาของประเทศนั้น ๆ และการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศนั้นจะเน้นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาชาติลงสู่การปฏิบัติ ถ้าไม่มีหลักสูตรที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนประชากรของชาติย่อมกระทำไม่ได้

2. ความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่ต้องการและแนวทางจัดมวลงประสพการณืต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด เช่น กำหนดจุดหมายปลายทางของการเรียนคืออะไร ระหว่างเรียนต้องใช้สื่ออะไรบ้าง ในตัวผู้เรียนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง ผู้สอนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง หากไม่มีหลักสูตรก็สอนไม่ได้ เพราะไม่รู้ทิศทางในการสอน นอกจากนั้นหลักสูตรยังเปรียบเสมือนแบบที่ใช้ในการสร้างบ้าน ซึ่งช่างจะลงมือสร้างบ้านต้องอาศัยแบบแปลนจึงจะสร้างบ้านได้ตรงตามความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้การศึกษารบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและมวลงประสพการณืที่จัดทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามที่ต้องการได้

2.4.1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่อยู่ภายในหลักสูตรประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตรมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้คล้ายคลึงกันพอสรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือขอบเขตในการให้การศึกษาแก่เด็ก ช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการประเมินผล

2. เนื้อหาสาระของหลักสูตร (Content) เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้วกิจกรรมต่อไป คือ การเลือกเนื้อหาและประสพการณืการเรียนรู้ต่างๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่เลือกเนื้อหาและประสพการณื การเรียงลำดับเนื้อหาสาระพร้อมทั้งการกำหนดเวลาที่เรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แบบเรียนเป็นต้น ส่วนการจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครู และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนการดำเนินการสอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดความรู้ การวัดผลและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนทั้งปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรนั้นสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุของการไม่บรรลุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานใหญ่ และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางแผนโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรการศึกษาในการจัดการศึกษาใด ๆ ก็ตาม หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ขอบข่ายการเรียนรู้ พร้อมทั้งแผนการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้จนครบขอบข่ายของหลักสูตร และเมื่อเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประกอบอาชีพได้

2.4.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้ มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พชรวรรณ (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูผู้สอน 4.0 นั้น สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอน คือ ผู้ให้ความรู้ในสถานศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่จากที่เคยเป็นผู้สอนผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation) เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach) และเป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator) โดยครูผู้สอน 4.0 ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ มีความรัก และมีความศรัทธาในความเป็นครู เป็นคนดีมีคุณธรรมมีความเมตตา กรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน
4. เป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

5. เป็นผู้วางแผนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ความต้องการของสังคม และเป็นเป้าหมายของหลักสูตรที่ใช้ในการสอนนักเรียน
6. เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นและจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการสอนนักเรียน ตั้งใจและมุ่งมั่นเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่นำมาพัฒนาประเทศชาติ
7. เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ พัฒนาตนเอง และหมั่นหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ
8. เป็นผู้ที่สร้างความสัมพันธ์ภาพกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของนักเรียนให้ดีขึ้น
9. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการที่ปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี และถูกต้องแก่นักเรียน
10. เป็นผู้ที่ทำให้คำปรึกษา คอยรับฟังปัญหาของนักเรียนในเรื่องต่างๆ และมีมุทิตาจิตต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ ที่ต้นแบบผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ทวีศักดิ์ (2560) ครูในยุคการศึกษา 4.0 ต้องเป็นครูมืออาชีพ หมายถึง ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านเนื้อหาความรู้ที่สอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศิลปะศึกษา หรือพลศึกษา และมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านการสอน มีความสามารถในการปฏิบัติการสอน หรือมีศิลปะในการสอนถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ดี มีความสามารถในด้าน ICT เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมความเป็นครูสามารถอยู่ร่วมงานกับผู้อื่นได้ และเป็น(ที่พัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

อรรวรรณ (2558) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสำคัญและยกย่องครูเป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่ส่งเสริม และสร้างสรรค์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ คุณภาพผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพครู โดยลักษณะของครูในยุคศตวรรษที่ 21 มีดังนี้

1. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator)
2. ครูเป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
3. ครูเป็นผู้ร่วมเรียน / ผู้ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

วิเชียร ดีฉาย (2554) อธิบายว่า ครูคือ ผู้ส่งสอนศิษย์ผู้ถ่ายทอดให้สิทธิ์ในปัจจุบัน คำว่าครู จึงหมายค่อนข้างจะหมายถึงอาชีพประการหนึ่งในสังคม มากกว่าจะหมายถึง บุคคล พระบรมราชาชาวมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช สรุปได้ว่า ความเป็นครูหมายถึง ผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรมความดีแล้วเสื่อผ้าแพปราณีที่จะถ่ายทอดความรู้ มีศรัทธามีความหวังดีอย่างบริสุทธิ์ใจ

กิตติภณ (2553) กล่าวว่า ครูมีบทบาทและความสำคัญต่อสังคมตั้งแต่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมจนถึงประเทศชาติ โดยรวมในสังคมยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน และสับสน ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมชนิดใหม่ ๆ ปัญหาการแสดงออกทางเพศของผู้มีพฤติกรรมที่

เป็ยงเบนทางเพศ ปัญหาสิ่งแวดลอมเสื่อมโทรม เป็นต้น ครูจะต้องเป็นผู้เเยียวยาสังคม เป็นผู้มืบทบาทและความสำคัญในการร่วมแก้ปัญหาสังคมทุกระดับ และนอกจากนั้นครูยังมีบทบาทและความสำคัญมากที่สุดอีกประการหนึ่งคือ การป้องกันความเสื่อมโทรมของสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษา มาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอนผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

1. เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation)
2. เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
3. เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

2.4.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ นั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Comosit theory (1967) อ้างโดย วิเชียร (2557) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
2. อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด
3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลือนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้
5. พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกจะสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด และความสามารถใน

การคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะพินิจพิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า ในอาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงาน ซึ่งมีทำที่ว่าจะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography-Career theory (1967) อ้างโดย สายม่าน (2554) เสนอความคิดว่า เมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้นจะเป็นดังนี้

1. คนจะต้องมีอาชีพที่เลือกถนัดหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกอาชีพ การเลือกอาชีพไม่ได้

2. แรงกระตุ้นจากภายนอกต่อการเลือกอาชีพ ได้ แก่ความคาดหวังของสังคมว่าทุกคนควรทำงาน และการมีรายได้จากการได้ประกอบอาชีพ

3. บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าถูกจำกัดในการตลาดอาชีพจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเป็นพื้นฐานในการตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพประกอบด้วย

3.1 การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร

3.3 ความชอบในอาชีพ

3.3 ความปรารถนาหรือความมุ่งหวังในอาชีพ และ

3.4 ความสนใจในอาชีพมีคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพแต่มีความเป็นจริงมากกว่า

ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography-Career theory (1973) กล่าวไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่กรรมที่เกิดขึ้นโดยความบังเอิญ แต่แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน

2. การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่างๆ เช่น

2.1 ตัวแปรส่งเสริม (Stimulus Variables) ได้แก่ วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชุมชน เพื่อน และจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพ ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา โรงเรียน

2.2 ตัวแปรตอบสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป กับความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ

3. การเลือกอาชีพบุคคลนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพ ซึ่ง John O. Crites ได้กล่าวถึงการวัดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลได้แก่ การสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดและแบบสอบถาม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถสร้างอาชีพได้ ทำให้ผู้เรียนเลือกเข้ามาเรียนตามความต้องการและมีความถนัดในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ และสร้างความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพที่เลือกเรียนมา

2.4.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสมัครใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย ดังนี้

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกติดต่อกับสถาบัน องค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือมาต่าง ๆ นานา เป็นต้น

วิเชียร (2554) ได้จำแนกภาพลักษณ์ของสถาบัน องค์กร ออกเป็นประเภทที่สำคัญ ๆ ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. ภาพลักษณ์ของบริษัท (Corporate Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อบริษัทหรือหน่วยงานธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง ภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้จะหมายรวมไปถึงด้านการบริหารหรือการจัดการของบริษัทแห่งนั้นด้วย และหมายรวมไปถึงสินค้าผลิตภัณฑ์ (Product)

และบริการที่บริษัทนั้นจำหน่าย ฉะนั้นคำว่า ภาพลักษณ์ของบริษัทจึงมีความหมายค่อนข้างกว้าง และ ยังหมายรวมถึงตัวหน่วยงานธุรกิจ ฝ่ายจัดการและสินค้าหรือบริการของบริษัทแห่งนั้นด้วย

2. ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือองค์กร (Institution Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจ ของประชาชนที่มีต่อสถาบันองค์กร ซึ่งโดยมากมักจะเน้นไปในทางด้านสถาบันหรือองค์กร ซึ่งโดยมาก มักจะเน้นไปทางด้านสถาบันหรือองค์กรเพียงอย่างเดียว ไม่รวมถึงสินค้าหรือบริการที่จำหน่าย จึงมี ความหมายที่แคบลงมาจาก Corporate Image

3. ภาพลักษณ์ของสินค้าหรือบริการ (Product/Service Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้น ในใจของประชาชนที่มีต่อสินค้าหรือการบริการของบริษัทเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงตัวองค์กรหรือบริษัท

4. ภาพลักษณ์ที่มีต่อสินค้าตราใดตราหนึ่ง (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจ ของประชาชนที่มีต่อสินค้านี้หรือโดยยี่ห้อหนึ่ง หรือตราใดตราหนึ่ง หรือเครื่องหมายการค้าใดเครื่องหมาย การค้าหนึ่ง (Trademark) ส่วนมากมักจะใช้ในการโฆษณา (Advertising) และการส่งเสริมการ จำหน่าย (Sales Promotion) เช่น จะซื้อกางเกงยีนส์ใช้สักหนึ่งตัว แต่กางเกงยีนส์มีขายมากมายหลาย ยี่ห้อ ผู้ซื้อที่มี (Brand Image) ที่ดีต่อยี่ห้อใดก็มักจะมีความโน้มที่จะซื้อยี่ห้ออื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่กางเกงยีนส์ บางยี่ห้ออื่นอาจมีคุณภาพดีกว่ายี่ห้อที่เลือกซื้อก็ได้

กิตติ ภูณ (2553) กล่าวว่า iva ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึก นึกคิด เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความรู้สึกประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่ มีผลต่อความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นระยะยาว ถ้าองค์การต่าง ๆ ได้รับความสนใจได้รับความ สนใจจากสาธารณชนและมวลชนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร และสื่อสารมวลชน ทำให้คนในสังคมต่าง ๆ รับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่าง กว้างขวาง ถ้าองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ดีก็จะได้ได้รับความน่าเชื่อถือไว้วางใจสนับสนุนร่วมมือให้้องค์การ นั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน แต่ถ้าองค์กรใดมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและ ดุหมั่นเกลียดชัง ภาพลักษณ์จึงเป็นรากฐานแห่งความเชื่อมั่นขององค์การ ถ้ามีภาพลักษณ์ที่ดีแม้จะมี วิกฤตการณ์เกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขได้ง่าย เสมือนหนึ่งร่างกายของคนที่แข็งแรง มีภูมิคุ้มกันโรคหากได้รับ เชื้อโรคหรือมีอาการเจ็บป่วย อาการก็จะไม่ร้ายแรงและหายเร็วกว่าปกติ

ชูศรี (2552) ได้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ไว้ว่า หมายถึง ภาพเกิดขึ้นในใจของ คนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ หรือภาพสิ่งต่าง ๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจเราก็ได้

การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับและศรัทธาที่เกิดจากบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบซึ่งจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อถือ ได้แก่

1.1 บุคคล ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2 ชื่อเสียงของโรงเรียนด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านดนตรี ด้านจริยธรรม เป็นต้น

1.3 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4 การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น

2. การยอมรับ ได้แก่

2.1 ผู้ปกครองนิยมความประทับใจของนักเรียนความประทับใจส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น

2.2 บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการกำเนินการกิจกรรมของชุมชน

2.3 โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

3. ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่

3.1 ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ

3.2 ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

4. กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์

สำหรับกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ สามารถดำเนินการดังนี้

กิตติภณ (2553) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานด้วยการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับโรงเรียน ดังนี้

4.1 สร้างความรู้สึกรักให้ประชาชนยอมรับและเห็นด้วย อันจะเป็นผลให้โรงเรียนเป็นที่เชื่อถือ

4.2 ปรับปรุงโรงเรียนทั้งหมด ทั้งด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

4.3 กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางและหลักชัยในการทำงาน

4.4 นำโรงเรียนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น

4.5 สร้างโรงเรียนให้มีชื่อเสียง เช่น การส่งโรงเรียนเข้าประกวด การส่งครูและนักเรียนไปแข่งขันความรู้และทักษะต่าง ๆ

4.6 เน้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดรูปแบบแผนและขบวนการในการทำงานสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้สัมฤทธิ์ผลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามการรับรู้ของบุคลากรของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทั่วไป โดยการวิเคราะห์ วิจัย หรือสำรวจความคิดเห็น

5.2 สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของภาพลักษณ์โรงเรียน

5.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการหาความต้องการที่จำเป็นในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี

5.4 กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย นโยบายและแผนการดำเนินการ เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับ เชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน

5.5 ใช้การประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความเข้าใจแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนควบคู่ไปกับการบริหารและจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศ

5.6 มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำงาน

5.7 ทำการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน นอกจากการปฏิบัติการจริงและการประชาสัมพันธ์แล้ว ต้องให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุด ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ภาพลักษณ์เกิดจากความรู้สึกรักใคร่ของคนที่มีต่อโรงเรียน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถสร้างขึ้นมาได้ โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่โรงเรียนทำได้ยากพอ ๆ กับการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือความสามารถของผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นมาได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนนักศึกษา มองเห็นแล้วให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำให้นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วมีงานทำและสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาได้รู้จักกันทั่วไป ทำให้ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง ผู้เรียน ชื่นชม ศรัทธา น่าเชื่อถือ และเกิดค่านิยมต่อสถานศึกษา สนใจที่จะส่งลูกหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษา

2.4.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความหมายของสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย คือ เริ่มตั้งแต่สถานที่ตั้งของวิทยาลัยมีพื้นที่โดยรอบสถานศึกษาและภายในวิทยาลัยอยู่ในย่านชุมชนหรือแหล่งที่เจริญแล้วหรือไม่นั้น ซึ่งจะเป็นตัวแปรและบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ที่ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไว้มากมายดังนี้

Astin (1968) ได้จัดแบ่ง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาที่เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม กิจกรรม หรือ ลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
2. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
3. สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

Harold (1964) ได้ให้ความหมาย ของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติ และความสนใจของตัวเอง

Robbins (1990) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (Environment) ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การ คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์การถือว่าเป็นส่วนประกอบย่อย อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์การจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

ชูศรี (2552) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึงองค์ประกอบต่างๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมถึงสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ธนวรรณ (2560) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นที่อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้เพื่อดำเนินชีวิต ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะสามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สถานศึกษาจะต้องจัดสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและการปกครอง ซึ่งสถานศึกษามุ่งหมายเพื่อฝึกหัดให้เด็กพัฒนาบุคลิกให้สอดคล้องกับสังคม
2. ครูเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้และพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์ครูมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งด้านการแสดงออกและจิตใจ

3. กลุ่มเพื่อนร่วมโรงเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีอิทธิพลในการปรับตัวและการดำรงชีวิตในสังคมโรงเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนสังคมย่อย

4. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ความคิดและประสบการณ์

5. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ความคิดและประสบการณ์

มณีรัตน์ (2553) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment) ได้แก่ ระบบบุคคลที่มีคุณค่าที่ควรยึดถือซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของวัฒนธรรมของสักรวมคน ข่าวสาร ความรู้ความคิด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดทัศนคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างตนเองหรือของคนอื่นก็ตาม สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมนี้อาจกล่าวโดยสรุปว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมก็คือ สภาพทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผล ต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยสาเหตุที่ การเรียนการสอนในชั้นเรียนจะเป็นรูปแบบกลุ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยเอื้อความสะดวก นานาประการให้ผู้เรียนและผู้สอนได้บรรลุสัมฤทธิ์ผลได้เร็วยิ่งขึ้น

วิเชียร (2554) ได้เรียบเรียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ของมนุษย์ ไว้ 3 ประการคือ

1. สภาพแวดล้อมในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคมที่มีอิทธิพล ต่อ บุคคลในครอบครัว ในการสร้างและพัฒนาอารมณ์ บุคลิกภาพ ความเชื่อ เจตคติ

2. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ เพราะ เป็นสถาบันที่ให้การอบรมสั่งสอนและให้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิต

3. สภาพแวดล้อมในสังคมและชุมชน ได้แก่ กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ศาสนา และ ลัทธิ ความเชื่อ ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมความเชื่อถือ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา หมายถึง บริบทของสถานศึกษาที่เป็นที่ตั้ง ของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกกำหนดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และสิ่งแวดล้อมภายในของ สถานศึกษาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประกอบไปด้วย สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพแวดล้อมที่เป็น รูปธรรม เช่น สิ่งก่อสร้างและปลูกสร้างต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมที่นามธรรม เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อ การเรียน การสอน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ที่ต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับของสถานศึกษาให้ได้ตามจุดมุ่งหมายต่อไป

2.4.6 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

2.4.6.1 ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่จะช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอนความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนได้ดังนี้

สมบูรณ์ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

กิติมา (2542) กล่าวว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึง ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการสอนที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษาเทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา โสตทัศนศึกษา โสตทัศนูปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เพราะมีความหมายกว้างขวาง มีใช้หมายถึงเพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนแต่หมายถึง ทุกสิ่งอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม หากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน

2.4.6.2 ประโยชน์ของ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

วาสนา (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สนับสนุนการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนต่อผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเวลาที่กำหนด
3. ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ทำได้ดีขึ้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำ ประทับใจในความรู้สึก และทำอะไรเป็น เร็วขึ้น
  5. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
  6. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากได้ โดยการช่วยแก้ปัญหาหรือจำกัด
- ต่าง ๆ ดังนี้

- 6.1 ทำในสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น
- 6.2 ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
- 6.3 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้
- 6.4 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วมากขึ้นได้
- 6.5 ทำในสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้
- 6.6 ทำในสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้
- 6.7 ทำสิ่งที่มีอยู่ในอดีตหรือลืบล้มมาศึกษาได้

2.4.6.3 ประเภทของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

เอกศักดิ์ (2547) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials of Software) ได้แก่ สื่อเล็ก (Small Media) ที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง และอักษร ในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
  - 1.1 วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนตำรา ของจริง หุ่นจำลอง ภาพยนตร์ แผ่นที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น
  - 1.2 วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก (Hardware) เป็นตัวนำเสนอความรู้ ได้แก่ ภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ फिल्मสตริป เทปบันทึกเสียง รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น
2. สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ สื่อใหญ่ (Big Media) ที่เป็นสื่อตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ถ่ายทอดไปยังผู้เรียน สื่อประเภทนี้ตัวของมันเองแถบไม่มีประโยชน์ในการสื่อความหมายเลย ถ้าไม่มีความรู้ในรูปแบบต่างๆ มาป้อนผ่านเครื่องกลไกเหล่านี้ ดังนั้นสื่อประเภทนี้ต้องอาศัยสื่อประเภทวัสดุ (Software) สื่อการเรียนการสอนประเภทนี้ ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่ง เป็นต้น
3. สื่อประเภทเทคนิคและวิธีการต่างๆ (Techniques of Methods) ตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอน บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การทดลอง การแสดง

ละคร การศึกษานอกสถานที่ นิทรรศการ ตลอดจนเทคนิคในการสอนบทเรียนด้วยสื่อประเภทวัสดุ และเครื่องมือเป็นต้น

ประกาศรี (2544) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์ (printed Material) ได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแม่ปลิว วัสดุกราฟฟิคอื่น ๆ
2. เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน (Audio-visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected Material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Transmission)
3. วัสดุอุปกรณ์ (Audio-visual Material) ได้แก่ สิ่งที่ใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานขอลัก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ สื่อสิ่งเปลี่ยนต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทน เรียกว่า อุปกรณ์
4. สถานที่ การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ตรงกับที่จุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้โดยง่ายในเวลาที่สุดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในงานที่แท้จริงจำเป็นต้องศึกษาจากของจริงบางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอนอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวได้ หรือต้องรู้ว่าจะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.4.7 ปัจจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ให้เป็นคนเก่งคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี มีฝีมือและทักษะชีวิตในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ กิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมพัฒนาฝีมือด้านอาชีพ เป็นต้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดเป็นประจำในรอบปีการศึกษา ตามแผนปฏิบัติการประจำปีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี (2563) มีดังนี้

1. กิจกรรมชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ประกอบด้วย กิจกรรมแห่พรรษา เป็นกิจกรรมประจำปีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่ในรอบปีนักเรียนนักศึกษาจะได้เข้าร่วม

กิจกรรมแห่เทียนพรรษาและได้เข้าวัดปฏิบัติธรรมตามหลักศาสนาพุทธที่เป็นศาสนาประจำชาติ กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษาวาระต่าง ๆ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมรู้จักสามัคคีมีจิตคิดอาสา

2. กิจกรรมกีฬาให้นักเรียนภายในสถานศึกษา เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้ให้มีความรักความสามัคคีมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เป็นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. กิจกรรมทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ในสถานประกอบการและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมทักษะชีวิตให้กับผู้เรียนนอกเหนือจากตำราเรียนในชั้นเรียน

4. กิจกรรมการแข่งขันทักษะระดับสถานศึกษา เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของสถานศึกษาไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาจังหวัดต่อไป

5. กิจกรรมการแข่งขันทักษะระดับอาชีวศึกษาจังหวัด เป็นกิจกรรมที่อาชีวศึกษาจังหวัดในแต่ละจังหวัดรับผิดชอบในการจัดการแข่งทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของอาชีวศึกษาจังหวัดไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาภาคต่อไป

6. กิจกรรมการกิจกรรมแข่งขันทักษะระดับอาชีวศึกษาภาค เป็นกิจกรรมที่อาชีวศึกษาภาคในแต่ละภาครับผิดชอบในการจัดการแข่งทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของอาชีวศึกษาภาคไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาชาติต่อไป

7. กิจกรรมการแข่งขันกิจกรรมการอาชีวศึกษารับผิดชอบในการจัดการแข่งทักษะฝีมือช่าง เป็นกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับผิดชอบในการจัดการแข่งทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหานักเรียนนักศึกษาที่มีความเป็นเลิศในทักษะฝีมือช่างในแต่ละสาขาวิชาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อรับรางวัลเชิดชูเกียรติ

8. กิจกรรมการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ สถานศึกษาจะต้องจัดการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพให้กับนักเรียนนักศึกษาที่จะจบหลักสูตรในแต่ละระดับ จะต้องสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทุกคนก่อนออกไปศึกษาหรือไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จะต้องจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่งคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี มีฝีมือที่ดีและมีทักษะชีวิตในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และสามารถนำความรู้หลังจากจบการศึกษาจากสถานศึกษาในแต่ละระดับออกไปประกอบอาชีพได้

2.5 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีประวัติความเป็นมาดังนี้

เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2477 เดิมชื่อโรงเรียนการเรือนและฝึกหัดครูประกาศนียบัตรเพชรบุรี ตั้งอยู่ ณ พระราชวังรามราชนิเวศ (วังบ้านปืน) โดยมีพันเอกหลวงอาจศรศิลป์ (เปา ธนพุทธิ) เป็นผู้ทำพิธีเปิด และนางสาวศิริพรรณ พลະสุ เป็นครูใหญ่คนแรก เปิดสอน 2 แผนก คือ แผนกการเรือน และแผนกฝึกหัดครูประกาศนียบัตร

พ.ศ. 2482 ย้ายมาอยู่ ณ ที่ดินซึ่งเป็นที่เช่าจากทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ถนนราชวิถี ตัวอาคารเรียนเป็นตึก 2 ชั้น สร้างโดยรัชกาลที่ 5 มีเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานทรัพย์สินร่วมกับข้าราชการ และนักเรียนโรงเรียนมหาดเล็กหลวง สร้างตึกอูรุพงษ์ไว้เป็นอนุสรณ์ เปลี่ยนเป็นโรงเรียนช่างทอผ้า ภายหลังปรับปรุงเป็นโรงเรียนเย็บผ้าและโรงเรียนการช่างสตรี ส่วนแผนกการเรือนยุบไป แผนกฝึกหัดครูประกาศนียบัตรเปิดสอนต่อไปอีก 2 ปี ก็ยุบเช่นเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติเงินให้สร้างเรือนเพชรและเรือนรัตน 2 หลัง และเรือนนอนอีก 1 หลัง ชื่อว่า เรือนมณี สร้างบ้านพักครูใหญ่ 1 หลัง

พ.ศ. 2483 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติสร้างโรงงานทอผ้า 2 หลัง ที่สำหรับอาบน้ำ 2 ที่

พ.ศ. 2484 เจ้าจอมมารดาเลื่อนในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้สร้างเรือนพยาบาลได้ 2 ชั้น เป็นจำนวนเงิน 2,000 บาท และกระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติเงินสร้างบ้านพักนักการศึกษาโรงอีก 2 หลัง

พ.ศ. 2490 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างสตรีเพชรบุรี

พ.ศ. 2492 เปิดทำการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. 2493 ได้เช่าที่ดินส่วนพระมหากษัตริย์เพิ่มอีก 10 ไร่ 3 งาน 64 ตารางวา รวมเนื้อที่เดิมเป็นเนื้อที่ 24 ไร่ 3 งาน 24 ตารางวา กรมอาชีวศึกษาได้อนุมัติให้เปิดสอนชั้นประโยคอาชีวชั้นสูง แผนกการช่างสตรี รับนักเรียนที่สำเร็จจากอาชีวศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. 2500 ได้รับงบประมาณสร้างหอนอน 1 หลัง เป็นเรือนไม้ 2 ชั้น

พ.ศ. 2502 กรมอาชีวศึกษาสั่งให้นักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 5 (มศ.5) สายสามัญเข้าเรียนในอาชีวศึกษาได้

พ.ศ. 2508 กรมอาชีวศึกษาได้จัดให้โรงเรียนเข้าอยู่ในโครงการปรับปรุง โดยปรับปรุงการสอนตามหลักสูตรใหม่ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟ เปิดสอนวิชาชีพเป็นวิชาเอก

พ.ศ. 2517 กรมอาชีวศึกษาให้โรงเรียนการช่างสตรีทุกแห่งรับนักเรียนชายเข้าเรียนด้วย จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนอาชีวศึกษาเพชรบุรี” กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประโยค

มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 โดยไม่แยกราชวิชาเป็นสายสามัญและสายอาชีพ นักเรียน มศ. 5 จะสอบรวมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ ถ้าสอบได้ก็จะได้รับประกาศนียบัตร มศ.5 สายทั่วไป

พ.ศ. 2520 ให้ยกเลิกหลักสูตรการเรียนการสอนชั้น มศ. 5 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1 เมษายน พ.ศ. 2523 ได้รับยกฐานะเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

พ.ศ. 2524 ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2524 ใช้ระบบลงทะเบียนเป็นรายวิชา และยกเลิกการเรียนการสอนรอบเช้า รอบบ่าย เป็นภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการ

พ.ศ. 2525 เปิดสอนระดับ ปวส. การบัญชี คหกรรมศาสตร์ทั่วไป ผ้าและเครื่องแต่งกาย และอาหารและโภชนาการ

พ.ศ. 2526 เปิดสอนระดับ ปวท. การบัญชี

พ.ศ. 2528 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับปวช. สาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และ ปวส. สาขาวิชาการตลาด

พ.ศ. 2530 ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2530 ยกเลิกปวช. สาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ใช้หลักสูตรปวช. สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม จัดการเรียนการสอนเป็น 4 ภาคเรียน (QUARTER)

พ.ศ. 2532 กรมอาชีวศึกษาได้อนุมัติให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เทศบาลเมืองเพชรบุรี

พ.ศ. 2535 วิทยาลัยได้ร่วมมือกับโรงแรมรอยัลการ์เด้นวิลเลจ และโรงแรมรอยัลการ์เด้นรีสอร์ทหัวหิน เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาธุรกิจโรงแรมหลักสูตรเร่งรัด (INTENSIVE COURSE) รับผู้จบ ปวช. ทุกสาขาวิชามาเรียนภาคทฤษฎีที่วิทยาลัย 1 ภาคเรียน ฝึกภาคปฏิบัติที่โรงแรม 1 ภาคเรียน กรมอาชีวศึกษาเห็นชอบให้วิทยาลัยร่วมมือกับโรงแรมคลับอัลเดียน่าสยามจัดการเรียนการสอนหลักสูตรทวิภาคี (DVT) ประกาศนียบัตรผู้ชำนาญงานสาขา วิชาการโรงแรม รับผู้จบ ม. 3 อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี เรียน 3 ปี โรงแรมออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด เรียนทฤษฎีที่วิทยาลัยสัปดาห์ละ 1 วัน

พ.ศ. 2542 ได้รับความร่วมมือจากบริษัท C.R.C. ครีเอชั่น จำกัด (มหาชน) เปิดสอนระดับ ปวช. สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย (ทวิภาคี) จำนวน 1 ห้องเรียน ได้รับความร่วมมือจากโรงแรมรอยัล การ์เด้นท์ รีสอร์ท โรงแรมริเจนท์ ชะอำ โรงแรมลองบีช ชะอำ และโรงแรมสปริงฟิลด์บีช คอนโดมิเนียม เปิดสอนระดับ ปวส. สาขาวิชาการโรงแรม (ทวิภาคี) จำนวน 1 ห้องเรียน

พ.ศ. 2543 ได้รับความร่วมมือจากโรงแรมหัวหิน บูเลอเวฟ และโรงแรมเมธาวลัย ชะอำ เปิดสอนระดับ ปวส. สาขาการโรงแรม (ทวิภาคี) เปิดสอนระดับ ปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยรับผู้จบ ม. 6 ชมรมธุรกิจโรงแรมจังหวัดเพชรบุรีให้ความร่วมมือเปิดสอนระดับ ปวส. สาขาวิชาการ

โรงแรม (ทวิภาคี) โดยเรียนที่โรงแรมลองบีช ชะอำ จำนวน 1 ห้องเรียน ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการ 6 ชั้น 1 หลัง ผูกพันงบประมาณ พ.ศ. 2544

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีตั้งอยู่เลขที่ 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทรศัพท์ 0 - 3242 - 5557 โทรสาร 0 - 3242 - 5557 ต่อ 111 ปัจจุบันมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 26 ไร่ 74.89 ตารางวา

หลักสูตรที่เปิดสอนในสถานศึกษา

1. ปริญญาตรีเทคโนโลยี	จำนวน	2	สาขา
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	จำนวน	7	สาขา
3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	จำนวน	11	สาขา
4. หลักสูตรเทียบโอน	จำนวน	-	สาขา
5. หลักสูตรระยะสั้น	จำนวน	1	สาขา
6. หลักสูตร E to E	จำนวน	-	สาขา
7. หลักสูตรแกนมัธยม	จำนวน	1	สาขา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉัตรเพ็ชร (2561) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรของนักเรียนโรงเรียนจิตลดา (สายวิชาชีพ) ผลการวิจัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 17 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการและมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท 1) ผลการศึกษาปัจจัย 5 ด้าน ของนักเรียนโรงเรียนจิตลดา (สายวิชาชีพ) พบว่านักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคคล และ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัย 5 ด้าน ที่มีผลต่อการเลือกเรียน พบว่า นักเรียนที่มีสาขาวิชาชีพแตกต่างกัน และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยการเลือกเรียน แตกต่างกัน ในด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน และด้านการประกอบอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการเลือกเรียน ด้านบุคคลแตกต่างกัน

ณัชชา (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า 1) นักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ

2) นักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ มหาวิทยาลัยฯ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงมายาวนาน 3) นักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ มหาวิทยาลัยฯ มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง และ 4) นักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560 ภาพรวม คือ มหาวิทยาลัยฯ มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักเรียน นักศึกษา

ธนวรรณ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตร และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ การเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า เพศ อายุเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อิทธิพล (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการศึกษา พบว่า 1) ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐมส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้า ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา

คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และด้านสิ่งแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงฤทัย และวิมลพรรณ (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตดุสิต จากการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 68.25 ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 51.75 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 36.50 รายได้ของครอบครัว 15,001 – 30,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 72.50 2) ปัจจัยการสื่อสารการตลาด ปัจจัยทางสังคมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง 3) เพศ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน 4) ปัจจัยการสื่อสารการตลาดส่งผลให้การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น 5) ปัจจัยทางสังคมด้านกลุ่มอ้างอิง และครอบครัวส่งผลให้การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อเพิ่มขึ้น

ทองใหม่ (2559) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้และรายช้อ อยู่ในระดับมาก ส่วนการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่าง ส่วนระดับชั้นปีที่ศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนกกาญจน์ (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยราชธานี พบว่า ปัจจัยและความสำคัญ ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตรและสถาบันการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง และผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีในแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีและรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ

ของนักศึกษาเมื่อเข้ามาศึกษาแล้ว พบว่า นักศึกษายังมีปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสื่อการสอน และด้านเศรษฐกิจ

วิศิษฐ์ (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาออมสินอุปถัมภ์ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ทำสวน กรีดยาง (ร้อยละ 36.6) ถัดไปเป็นอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 30.6) ค่าใช้จ่ายในการเรียน ผู้ปกครองยังคงเป็นผู้ส่งเสีย (ร้อยละ 78.6) แต่มีการทำงานหารายได้เองด้วย (ร้อยละ 10.7) นักเรียนส่วนใหญ่เรียนสาขาการบัญชีและสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 47.3 และ 41.9 ตามลำดับ) ภูมิหลังนักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยที่ 2.89 ได้ผู้ปกครองประมาณเฉลี่ย 16,125 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาประมาณเดือนละ 30,060 บาท ความคาดหวังของนักเรียนนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดด้าน อยากรับอาชีพเป็นของตัวเองและต้องการทำงานมีวุฒิ ปวช./ปวส. ไปทำงานได้ระดับมากที่สุด โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยในระดับมาก ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติพบว่าปัจจัยภูมิหลัง ไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิทยาลัย แต่ความคาดหวังด้านการเรียนการสอนที่เน้นสมรรถนะ มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของวิทยาลัย

สมศรี (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร คหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย และด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน 2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียน รายได้ของครอบครัว และรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน พบว่า 2.1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 2.2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 2.3) นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยและด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 2.4) นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.5) นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ธีรคม (2557) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 17 ปีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนอยู่แผนวิทย์ - คณิต ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนได้แก่หลักสูตรการเรียนของสถาบันกวดวิชาที่มีความทันสมัย มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาสูงมีอิทธิพลสูง ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในสาขาที่เปิดสอน สถาบันกวดวิชาได้รับการรับรองและจัดตั้งถูกต้องตามกฎหมายและอยู่ในเขตการคมนาคมสะดวกและปลอดภัย

เชิดพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมมากที่สุด ในส่วนของเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.51 - 3.00 และรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ที่ 10,001 - 20,000 บาท สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยด้านภูมิหลัง พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความสามารถส่วนบุคคล พบว่า เกรดเฉลี่ยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านระบบการสอบคัดเลือก พบว่า รูปแบบการรับนักศึกษา และอัตราการแข่งขันในการสอบเข้าคณะนั้น ๆ มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด และปัจจัยด้านค่าเล่าเรียนและแหล่งทุน พบว่า มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยมากที่สุด

เมธาวิ (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พบว่า คะแนนของความสำเร็จทางด้านความพึงพอใจกับต้นทุนที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยทั้งสองด้าน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยรายข้อทางด้านความพอใจเฉลี่ย ได้แก่ ความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาชื่อเสียงของสถานศึกษาเป็นที่รู้จักมายาวนานและเป็นของรัฐบาล รวมทั้งการชักชวนจากเพื่อน ตามลำดับ และเมื่อจำแนกปัจจัยด้านต้นทุน ได้แก่ สะดวกในการเดินทางมากที่สุดและเสียค่าเล่าเรียนถูกตามลำดับ ส่วนปัจจัยรายข้อที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด 3 อันดับในการเลือกศึกษาต่อที่นี้ ได้แก่ ทางด้านห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมา ข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ และกฎระเบียบข้อบังคับและการแต่งกายที่เข้มงวดตามลำดับ

ศักดิ์ชัย (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า บุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจมาเรียนที่คณะศิลปศาสตร์มากที่สุด คือ ตัวนักศึกษาเอง รองลงมาคือ พ่อแม่ ผู้ปกครองและญาติพี่น้อง ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลาในระดับมากที่สุด คือ การมีกองทุนกู้ยืมเงิน รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน การกีฬา และการจัดกิจกรรม และการมีค่าใช้จ่ายต่ำ ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาชีพของบิดามารดาและรายได้รวมของครอบครัว มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิเชียร (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาทุกด้านส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนดีและทันสมัย มีหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ หลักสูตรทันสมัยและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ มีหลักสูตรที่เปิดรับผู้จบระดับ ปวช. มีหลักสูตรที่สามารถต่อเนื่องในระดับปริญญาตรี ผลงานทางวิชาการเป็นที่ปรากฏแก่สังคม ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรงและการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง และการที่ครูผู้สอนรักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น

สายม่าน (2554) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ผลการวิจัย พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีน้ำหนักในการตัดสินใจในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยในเรื่องของการมีอุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเป็นอันดับแรก ส่วนเพศของเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องจักรและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3 ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากว่า การเรียนหลักสูตรดังกล่าวนี้เป็นหลักสูตรที่จบการศึกษาและสามารถมีงานรองรับ และสามารถศึกษาต่อได้หลายสถาบัน ดังนั้นเพศจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

กิตติภณ (2553) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่เข้าศึกษาทุกด้านส่งผลต่อการเข้าศึกษาของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงว่าเป็นสถานศึกษาใหญ่ มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับ มีค่าเทอมถูกกว่าที่อื่น มีความเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัยและความประพฤติของผู้เรียน นักศึกษาที่จบสามารถสอบเข้าศึกษาต่อปริญญาตรีได้ นักศึกษาที่จบมีงานทำทุกคน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาทั้งสิ้น

ชูเกียรติ (2553) ได้ศึกษาการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2552 จำนวน 269 คน ผู้ปกครอง จำนวน 269 คน ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ครูแนะแนว เพื่อนสนิท บิดามารดา ครูที่ปรึกษา ปัจจัยข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด คือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ให้สถานศึกษารับลงทะเบียนเรียนให้กับนักเรียน เรียนทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการให้บุคลากรของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการเป็นผู้ฝึกปฏิบัติ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และมีขั้นตอนในการดำเนินการ คือ สำรวจความพร้อมของโรงเรียน สถานประกอบการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์และแนะแนวให้กับนักเรียน ทำแผนตารางเรียนและปฏิทินการการปฏิบัติงาน ประชุมนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรของสถานประกอบการ แต่งตั้งคณะทำงานชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติงาน รับลงทะเบียนนักเรียน ประชุมหรือสัมมนา ประเมินผลและแก้ไขปัญหา

ศศิธร (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัย พบว่า อายุไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ชัตติยะ (2552) ได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือนักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และนักเรียนโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ โดยเลือกแบบเจาะจงรวม 210 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามจากผลการศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนโรงเรียนสันติราษฎร์บริหารธุรกิจฯ และโรงเรียนสยามบริหารธุรกิจฯ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ แยกเป็น ขั้นที่ 1 ความต้องการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนให้ความสำคัญในการรับรู้

ข้อมูลการศึกษาด้านวัฒนธรรมเรื่องเวลาเรียนที่น้อยกว่าสายสามัญ และด้านเศรษฐกิจเรื่องอาชีพที่คาดหวังในอนาคตรวมทั้งค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสายสามัญในระดับมาก ส่วนการรับรู้ข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความคิดเห็นโดยรวมระดับน้อยที่สุด ขั้นที่ 2 การค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน พบว่ามีการศึกษาข้อมูลด้วยตนเองระดับมากที่สุด โดยจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับและอินเทอร์เน็ต ขั้นที่ 3 การประเมินทางเลือก เป็นขั้นที่สำคัญ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้นำข้อมูลจากการรับรู้ และค้นหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจ การประเมินทางเลือกเพื่อศึกษาต่อโดยพิจารณาจากประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับในการประกอบอาชีพและความถนัดของตนเองในระดับมาก และนักเรียนไม่ต้องการประกอบอาชีพตามผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โสภรต์ม (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระยา ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา แสดงว่า ความสนใจทางการศึกษาย่อมต้องขึ้นอยู่กับสติปัญญาด้วย เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนยังคงใช้ระบบการสอบแข่งขันอยู่ ดังนั้นระดับสติปัญญาถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ และอาชีพของผู้ปกครอง รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของบัณฑิต ที่อยู่ในกลุ่มข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ต้องการให้บัณฑิตศึกษาต่อเพื่อทำงานด้านวิชาการ ซึ่งเป็นประเภทงานที่คล้ายคลึงกับอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลและไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจเพราะในปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการหรือกองทุนเพื่อการศึกษาเท่านั้น และเป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษา ได้มีโอกาสที่จะศึกษาต่อมากขึ้นในอนาคต

มนตรี (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทุกด้าน เนื่องจากรายได้ไม่คงที่และการจัดสรรเวลาให้กับบุตรหลานค่อนข้างน้อย ซึ่งผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีเวลาเป็นอิสระในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตมากกว่า ดังนั้นการให้ความสำคัญและช่องทางในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลานและการดำเนินงานของโรงเรียน จึงมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาอิสระ เพราะจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับอาชีพ เพราะอาชีพของผู้ปกครองทำให้เกิดรายได้ของครอบครัว ดังนั้นความแตกต่างของอาชีพจึงมีความสำคัญกับการเลือกส่งบุตรหลานของผู้ปกครองและผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาโรงเรียน

เทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท แสดงว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีความคาดหวังต่อการเลือกโรงเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ แต่จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย มีระดับปัจจัยการตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้สูง ทำให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของโรงเรียนไม่สูง ดังนั้น การสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจทางการจัดการการศึกษาในโรงเรียน ควรมีประสิทธิภาพและจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นที่ยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองที่มีรายได้ทุกระดับ

เกษรา (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 368 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก ปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยภายนอกที่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือด้านเศรษฐกิจคือต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีการพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้น ด้านสังคมและวัฒนธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือ ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีบทบาทเป็นที่ยอมรับในสังคม และด้านบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยย่อยคือต้องการเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีโอกาสสำเร็จการศึกษาสูง

วรรณิ (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) ผลการวิจัย พบว่า อายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานของสถาบันการศึกษาในหลักสูตร MBA ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการศึกษาในหลักสูตร MBA นั้น มักจะมีอายุอยู่ในวัยทำงาน แม้ว่าจะประกอบอาชีพแตกต่างกันก็ตาม จึงมีมุมมองในด้านมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาไม่แตกต่างกัน

เตือนใจ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพทั่วไปของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ ที่ศึกษาต่อในสายอาชีพมีเกรดเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับ 2.01 – 2.50 ประเภทของสถานศึกษาที่จบการศึกษาชั้น ม.3 มากที่สุด คือ ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองมากที่สุดอยู่ที่ประมาณ 0 – 15,000 บาท ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมากที่สุดคือ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือก

ศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนทั้ง 5 ปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียน ตั้งเป้าหมายของตนเองกำหนดไว้ในอนาคต ส่วนปัจจัยด้านอื่นมีอิทธิพลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษา ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ปัจจัยด้านครูแนะแนว และปัจจัยด้านเพื่อนและรุ่นพี่ ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ปีการศึกษา 2564 รวมทั้งสิ้นจำนวน 243 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี, 2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 148 คน คำนวณจากสูตรของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ดังนี้

$$n = \frac{\chi^2 N p (1 - p)}{e^2 (N - 1) + \chi^2 p (1 - P)}$$

$$n = \frac{3.841 \times 243 \times 0.5 \times 0.5}{(.05)^2 \times (243 - 1) + 3.841 \times 0.5 \times 0.5} = 148.62 \approx 148$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้เท่ากับ 5%

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2=3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.2.1.1 แบบสอบถามภาษณ์การจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.2.1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน มีลักษณะให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 แบบสัมภาษณ์การจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี

2) สร้างแบบสัมภาษณ์สภาพการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี

3) นำแบบสัมภาษณ์สภาพการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

ของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ตลอดจนคำแนะนำในการปรับปรุง และแก้ไขข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์

3.2.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีใน 7 ด้าน ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร	จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านครูผู้สอน	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการประกอบอาชีพ	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	จำนวน 5 ข้อ
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	จำนวน 5 ข้อ
6. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	จำนวน 5 ข้อ
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	จำนวน 5 ข้อ

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถามตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุง และแก้ไขในข้อคำถามของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง ระหว่าง ข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- + 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

แล้วเลือกค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรีไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้น ปวช. ประเภทวิชา คหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จำนวน 30 คน

6) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ที่ได้นำไปทดลองใช้ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

7) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว นำไปทำให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 นำหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครขอความร่วมมือผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

3.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย การสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี

3.3.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หัวหน้าแผนกอาหารและโภชนาการ หัวหน้าแผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ กรรมผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาคหกรรมศาสตร์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง

3.3.4 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ให้กับครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีนำไปให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และนัดวัน เวลาในการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 แบบสอบถามภาษณ์การจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพชรบุรี ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.4.2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน วิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษา และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี วิเคราะห์โดยการหาค่าไคสแควร์(Chi-Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ตอนดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล
- 4.2 ระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
- 4.3 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
- 4.4 อภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน โดยวิธีหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	37	25.00
2. หญิง	111	75.00
รวม	148	100.00
อายุ		
1. 12-15 ปี	19	12.80
2. 16-18 ปี	104	70.30
3. 19-20 ปี	25	16.90
รวม	148	100.00
เกรดเฉลี่ยสะสม		
1. 1.50-2.00	8	5.40
2. 2.01-2.50	14	9.50
3. 2.51-3.00	24	16.20
4. 3.01-3.50	44	29.7
5. 3.51ขึ้นไป	58	39.20
รวม	148	100.00
สาขา		
1. วิชาคหกรรมศาสตร์	7	4.7
2. วิชาแพชชั่นและสิ่งทอ	3	2.0
3. วิชาอาหารและโภชนาการ	138	93.2
รวม	148	100.00
รายรับของนักเรียนต่อเดือน		
1. ไม่เกิน-500 บาท	36	24.3
2. 501-1,000 บาท	40	27.0
3. 1,001-1500 บาท	24	16.2
4. 1,501-2,000 บาท	21	14.2
5. มากกว่า-2,000 บาท	27	18.2
รวม	148	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 75.00 อายุ 16-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.30 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.20 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 93.20 และมีรายรับของนักเรียนต่อเดือน 501-1,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

4.2 ระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ภาพรวมเป็นดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.02	.66	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	4.03	.62	มาก
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.08	.62	มาก
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	4.08	.65	มาก
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	4.04	.63	มาก
6. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	4.00	.65	มาก
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.04	.66	มาก
รวม	4.05	.60	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความสำคัญเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้ง 7 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.0$, S.D. = 0.65) และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน	3.95	.70	มาก
2. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	3.99	.73	มาก
3. หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	4.04	.78	มาก
4. หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมายาวนาน	4.00	.72	มาก
5. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ	4.14	.75	มาก
รวม	4.02	.66	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.75) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มีหลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.70)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี	3.99	.70	มาก
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน	4.05	.69	มาก
3. ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ	4.02	.71	มาก
4. ผู้สอนได้ติดตามความรู้ใหม่ๆ และนำมาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน	4.05	.68	มาก
5. ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน	4.06	.68	มาก
รวม	4.03	.62	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.68) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.70)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	4.10	.66	มาก
2. เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.08	.71	มาก
3. เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ	4.03	.69	มาก
4. เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง	4.10	.72	มาก
5. เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ	4.11	.69	มาก
รวม	4.08	.62	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.69) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3 เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.69)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมายเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.06	.71	มาก
2. เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน	4.08	.68	มาก
3. เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความใกล้ชิดกับท้องถิ่น	4.07	.71	มาก
4. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน	4.11	.72	มาก
5. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	4.06	.74	มาก
รวม	4.08	.65	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 4. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 1.เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมายเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่น่าเรียน	4.08	.72	มาก
2. สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัย และสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	4.02	.69	มาก
3. สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม	3.99	.71	มาก
4. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน	4.03	.70	มาก
5. สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาในการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิด และมีจุดคัดกรองป้องกันโรคระบาด	4.06	.69	มาก
รวม	4.04	.63	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่น่าเรียน ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3. สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	3.97	.70	มาก
2. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	3.96	.75	มาก
3. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	4.04	.72	มาก
4. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา	4.02	.69	มาก
5. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	3.99	.733	มาก
รวม	4.00	.65	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 3 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 2 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.75)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	4.02	.71	มาก
2. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสา ต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.03	.70	มาก
3. มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ในประเภทวิชาคหกรรม และสาขาวิชาชีพอื่นๆ	4.06	.73	มาก
4. มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน	4.05	.73	มาก
5. มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.06	.72	มาก
รวม	4.04	.66	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับ

สถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และข้อ 5 มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มี ศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.73) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มี กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่าง เหมาะสม ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.71)

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสูตร					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	1 (0.68)	7 (4.73)	12 (8.10)	17 (11.49)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	2 (1.36)	15 (10.13)	54 (36.49)	40 (27.02)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	3 (2.04)	22 (14.86)	66 (44.59)	60 (38.51)	148 (100)	3.001	.392

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้วย ค่าสถิติ Chi – Square ได้ค่า P = 0.392 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตรผู้สอน

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	13 (8.79)	16 (10.81)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (10.14)	58 (39.19)	38 (25.67)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (15.54)	71 (47.98)	54 (36.48)	148 (100)	3.486	.175

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.175 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	13 (8.78)	18 (12.17)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (10.81)	55 (37.17)	40 (27.02)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	68 (45.95)	58 (39.19)	148 (100)	2.442	.295

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.295 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	1 (0.67)	7 (4.73)	10 (6.75)	19 (12.84)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (10.14)	53 (35.82)	43 (29.05)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.87)	63 (42.57)	62 (41.89)	148 (100)	7.398	.060

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.060 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.73)	15 (10.14)	15 (10.13)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	1 (0.67)	17 (11.49)	57 (38.51)	36 (24.33)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	24 (16.22)	72 (48.65)	51 (34.46)	148 (100)	1.752	.626

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.626 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	11 (7.44)	18 (12.17)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (13.51)	63 (42.56)	28 (18.92)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (18.91)	74 (50.00)	46 (31.09)	148 (100)	9.143	.010*

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.010 ซึ่งน้อยกว่า .05 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เพศ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	12 (8.11)	17 (11.49)	37 (25.00)		
หญิง	0 (0.00)	2 (1.35)	13 (8.78)	60 (40.54)	36 (24.33)	111 (75.00)		
รวม	0 (0.00)	2 (1.35)	21 (14.18)	72 (48.65)	53 (35.82)	148 (100)	6.669	.083

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านพัฒนาผู้เรียนของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.083 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	1 (0.67)	2 (1.36)	7 (4.72)	9 (6.08)	19 (12.83)		
16-18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	15 (10.13)	49 (33.10)	40 (27.02)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	2 (1.35)	5 (3.38)	10 (6.75)	8 (5.40)	25 (16.89)		
รวม	0 (0.00)	3 (2.02)	22 (14.87)	66 (44.60)	57 (38.51)	148 (100)	9.372	.154

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตรของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.154 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					รวม	χ^2	P-Value
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม							
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.36)	7 (4.74)	10 (6.76)	19 (12.86)		
16-18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (10.81)	52 (35.13)	36 (24.33)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	12 (8.10)	8 (5.40)	25 (16.90)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (15.54)	71 (47.97)	54 (36.49)	148 (100)	2.804	.591

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอนของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.591 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	6 (4.05)	11 (7.44)	19 (12.84)		
16-18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (9.45)	51 (34.45)	39 (26.35)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	11 (7.45)	8 (5.40)	25 (16.89)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	68 (45.95)	58 (39.19)	148 (100)	4.974	.290

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.290 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	7 (4.72)	10 (6.75)	19 (12.83)		
16-18 ปี	0 (0.00)	1 (0.67)	15 (10.13)	43 (29.05)	45 (30.40)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	13 (8.78)	7 (4.72)	25 (16.90)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.85)	63 (42.55)	62 (41.87)	148 (100)	3.548	.738

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.738 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
12-15 ปี	0	1	1	4	13	19		
	(0.00)	(0.68)	(0.68)	(2.70)	(8.78)	(12.83)		
16-18 ปี	0	0	18	53	33	104		
	(0.00)	(0.00)	(12.16)	(35.81)	(22.29)	(70.27)		
19-20 ปี	0	0	5	15	5	25		
	(0.00)	(0.00)	(3.37)	(10.13)	(3.37)	(16.90)		
รวม	0	1	24	72	51	148	20.344	.002*
	(0.00)	(0.68)	(16.22)	(48.64)	(34.46)	(100)		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.002 ซึ่งน้อยกว่า .05 พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	7 (4.74)	10 (6.75)	19 (12.83)		
16-18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (12.84)	55 (37.16)	30 (20.27)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.74)	12 (8.10)	6 (4.06)	25 (16.90)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (18.93)	74 (50.00)	46 (31.08)	148 (100)	6.081	.193

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.193 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

อายุ	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12-15 ปี	0 (0.00)	1 (0.67)	2 (1.35)	6 (4.05)	10 (6.77)	19 (12.83)		
16-18 ปี	0 (0.00)	1 (0.67)	14 (9.45)	51 (34.46)	38 (25.67)	104 (70.27)		
19-20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.38)	15 (10.13)	5 (3.37)	25 (16.90)		
รวม	0 (0.00)	2 (1.36)	21 (14.18)	72 (48.65)	53 (35.81)	148 (100)	8.485	.205

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.205 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร

เกรดเฉลี่ย สะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	4 (2.70)	1 (0.67)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	6 (4.05)	5 (3.37)	14 (9.46)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	12 (8.10)	9 (6.09)	24 (16.22)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	2 (1.35)	8 (5.40)	19 (12.83)	15 (10.13)	44 (29.73)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	1 (0.67)	5 (3.37)	25 (16.89)	27 (18.24)	58 (39.18)		
รวม	0 (0.00)	3 (2.03)	22 (14.86)	66 (44.59)	57 (38.51)	148 (100)	10.341	.586

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.205 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	3 (2.03)	2 (1.35)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	7 (4.72)	4 (2.70)	14 (9.46)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	11 (7.43)	11 (7.43)	24 (16.22)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (6.08)	22 (14.86)	13 (8.78)	44 (29.72)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	28 (18.91)	24 (16.22)	58 (39.19)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (15.54)	71 (47.97)	54 (36.48)	148 (100)	7.611	.472

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.472 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	4 (2.70)	1 (0.67)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	7 (4.72)	5 (3.37)	14 (9.45)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.03)	12 (8.10)	9 (6.08)	24 (16.21)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	18 (12.16)	18 (12.16)	44 (29.72)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	27 (18.24)	25 (16.89)	58 (39.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	68 (45.95)	58 (39.19)	148 (100)	6.160	.629

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.629 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย					χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	4 (2.70)	1 (0.67)	8 (5.40)	
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	5 (3.37)	5 (3.37)	14 (9.46)	
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	9 (6.08)	13 (8.78)	24 (16.21)	
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	20 (13.51)	16 (10.81)	44 (29.72)	
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	1 (0.67)	5 (3.37)	25 (16.89)	27 (18.24)	58 (39.18)	
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.86)	63 (42.56)	62 (41.89)	148 (100)	12.369 .416

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.416 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	3 (2.02)	2 (1.35)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	8 (5.40)	4 (2.70)	14 (9.45)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	13 (8.78)	9 (6.08)	24 (16.21)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	1 (0.67)	11 (7.43)	20 (13.51)	12 (8.10)	44 (29.72)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	28 (18.91)	24 (16.21)	58 (39.18)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	24 (16.21)	72 (48.64)	51 (34.45)	148 (100)	11.411	.494

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4 28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.494 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	4 (2.70)	1 (0.67)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	7 (4.72)	3 (2.02)	14 (9.45)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	12 (8.10)	9 (6.08)	24 (16.21)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (6.75)	23 (15.54)	11 (7.43)	44 (29.72)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	28 (18.91)	22 (14.86)	58 (39.18)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (18.91)	74 (50.00)	46 (31.08)	148 (100)	6.920	.545

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.545 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
1.50 - 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	3 (2.02)	2 (1.35)	8 (5.40)		
2.01 - 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	7 (4.72)	4 (2.70)	14 (9.45)		
2.51 - 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	13 (8.78)	9 (6.08)	24 (16.21)		
3.01 - 3.50	0 (0.00)	2 (1.35)	7 (4.72)	20 (13.51)	15 (10.13)	44 (29.72)		
3.51 - ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	29 (19.59)	23 (15.54)	58 (39.18)		
รวม	0 (0.00)	2 (1.35)	21 (14.18)	72 (48.64)	53 (35.81)	148 (100)	10.819	.545

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.545 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของวิทยาลัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	3 (2.02)	7 (4.73)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	1 (0.67)	1 (0.67)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	3 (2.02)	21 (14.18)	61 (41.21)	53 (35.81)	138 (93.25)		
รวม	0 (0.00)	3 (2.02)	22 (14.86)	66 (44.59)	57 (38.51)	148 (100)	2.351	.885

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.885 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	4 (2.70)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	1 (0.67)	1 (0.67)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	67 (45.27)	49 (33.10)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (15.54)	71 (47.97)	54 (36.48)	148 (100)	2.758	.599

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.599 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	3 (2.02)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	1 (0.67)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (41.89)	62 (41.89)	54 (36.48)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	68 (45.94)	58 (39.18)	148 (100)	2.147	.709

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.709 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่าสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	2 (1.35)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	1 (0.67)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	3 (2.07)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	58 (39.18)	58 (39.18)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.86)	63 (42.56)	62 (41.89)	148 (100)	53.320	.000*

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.000 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	5 (3.37)	1 (0.67)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	0 (0.00)	2 (1.35)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.86)	67 (45.27)	48 (32.43)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	24 (16.21)	72 (48.64)	51 (34.45)	148 (100)	4.577	.599

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.599 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	1 (0.67)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	1 (0.67)	1 (0.67)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	27 (18.24)	67 (45.27)	44 (29.72)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (18.91)	74 (50.00)	46 (31.08)	148 (100)	4.363	.359

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.359 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาขาวิชาที่เลือกเรียน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรมศาสตร์	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	2 (1.35)	7 (4.72)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.67)	0 (0.00)	2 (1.35)	3 (2.02)		
อาหารและโภชนาการ	0 (0.00)	2 (1.35)	20 (13.51)	67 (45.27)	49 (33.10)	138 (93.24)		
รวม	0 (0.00)	2 (1.35)	21 (14.18)	72 (48.64)	53 (35.81)	148 (100)	5.032	.540

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เลือกเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.540 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ					รวม	χ^2	P-Value
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม							
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านหลักสูตร							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
ไม่เกิน –	0	2	6	19	9	36		
500 บาท	(0.00)	(1.35)	(4.05)	(12.83)	(6.08)	(24.32)		
501 –	0	1	7	15	17	40		
1,000 บาท	(0.00)	(0.67)	(4.72)	(10.13)	(11.48)	(27.02)		
1,001 –	0	0	3	11	10	24		
1,500 บาท	(0.00)	(0.00)	(2.02)	(7.43)	(6.75)	(16.21)		
1,501 –	0	0	2	10	9	21		
2,000 บาท	(0.00)	(0.00)	(1.35)	(6.75)	(6.08)	(14.18)		
มากกว่า –	0	0	4	11	12	27		
2,000 บาท	(0.00)	(0.00)	(2.70)	(7.43)	(8.10)	(18.24)		
รวม	0	3	22	66	57	148	7.890	.794
	(0.00)	(2.02)	(14.86)	(44.59)	(38.51)	(100)		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.794 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า รายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านครูผู้สอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.72)	17 (11.48)	12 (8.10)	36 (24.32)		
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (4.05)	19 (12.83)	15 (10.13)	40 (27.02)		
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	13 (8.78)	8 (5.40)	24 (16.21)		
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	9 (6.08)	9 (6.08)	21 (14.18)		
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	13 (8.78)	10 (6.75)	27 (18.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (15.54)	71 (47.97)	54 (36.48)	148 (100)	1.257	.996

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.996 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า รายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.40 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ					รวม จำนวน	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.72)	18 (12.16)	11 (7.43)	36 (24.32)		
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.72)	16 (10.81)	17 (11.48)	40 (27.02)		
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	9 (6.08)	12 (8.10)	24 (16.21)		
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.35)	10 (6.75)	9 (6.08)	21 (14.18)		
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	15 (10.13)	9 (6.08)	27 (18.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (14.86)	68 (45.94)	58 (39.18)	148 (100)	4.629	.796

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.796 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า รายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย					χ^2	P-Value
	รวม						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	22 (14.86)	9 (6.08)	36 (24.32)	
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	1 (0.67)	7 (4.72)	14 (9.45)	18 (12.16)	40 (27.02)	
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	9 (6.08)	11 (7.43)	24 (16.21)	
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	7 (4.72)	11 (7.43)	21 (14.18)	
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	11 (7.43)	13 (8.78)	27 (18.24)	
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	22 (14.86)	63 (42.56)	62 (41.89)	148 (100)	10.693 .555

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.555 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า รายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี					รวม	χ^2	P-Value
	จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย							
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	1 (0.67)	4 (2.70)	19 (12.83)	12 (8.10)	36 (24.32)		
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.72)	21 (14.18)	12 (8.10)	40 (27.02)		
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	12 (8.10)	8 (5.40)	24 (16.21)		
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	7 (4.72)	9 (6.08)	21 (14.18)		
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	13 (8.78)	10 (6.75)	27 (18.24)		
รวม	0 (0.00)	1 (0.67)	24 (16.21)	72 (48.64)	51 (34.45)	148 (100)	6.519	.888

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.888 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่ารายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.43 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน					รวม	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (4.72)	20 (13.51)	9 (6.08)	36 (24.32)		
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (6.08)	18 (12.16)	13 (8.78)	40 (27.02)		
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (3.37)	11 (7.43)	8 (5.40)	24 (16.21)		
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.70)	9 (6.08)	8 (5.40)	21 (14.18)		
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	16 (10.81)	8 (5.40)	27 (18.24)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (18.91)	74 (50.00)	46 (31.08)	148 (100)	3.220	.920

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.43 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.920 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่า รายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายรับของ ผู้เรียน ต่อเดือน	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำแนกตามด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ไม่เกิน – 500 บาท	0 (0.00)	1 (0.67)	5 (3.37)	20 (13.51)	10 (6.75)	36 (24.32)		
501 – 1,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (5.40)	17 (11.48)	15 (10.13)	40 (27.02)		
1,001 – 1,500 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	12 (8.10)	9 (6.08)	24 (16.21)		
1,501 – 2,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (2.02)	9 (6.08)	9 (6.08)	21 (14.18)		
มากกว่า – 2,000 บาท	0 (0.00)	1 (0.67)	2 (1.35)	14 (9.45)	10 (6.75)	27 (18.24)		
รวม	0 (0.00)	2 (1.35)	21 (14.18)	72 (48.64)	53 (35.81)	148 (100)	6.551	.886

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของผู้เรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยค่าสถิติ Chi - Square ได้ค่า P = 0.886 ซึ่งมากกว่า .05 พบว่ารายรับของผู้เรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

4.3.1 ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ ประกอบด้วย

4.3.1.1 ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

4.3.1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

4.3.1.3 หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

4.3.1.4 หัวหน้าแผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ

4.3.1.5 หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

4.3.2 แนวความคิดในการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพคหกรรมและสาขาวิชาอื่น ๆ ของสถานศึกษาตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ต้องการให้พัฒนาหลักสูตรเน้นภาคปฏิบัติให้มาก เป็นการเพิ่มทักษะให้กับผู้เรียนให้เกิดความชำนาญ พร้อมทั้งนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้สร้างรายได้ระหว่างเรียนให้กับผู้เรียน และให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรและแผนการเรียนร่วมกับสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของผู้เรียน เปิดหลักสูตรทวิภาคีด้านคหกรรมและสาขาวิชาอื่น ๆ ให้คนทำงานได้มีโอกาสเข้าเรียน

4.3.3 แนวความคิดในการที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรม เนื่องจากประเภทวิชาคหกรรมมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากตลอดชีวิต ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ เน้นการแนะแนวการศึกษาต่อ พร้อมทั้งทำการประชาสัมพันธ์การจัดการแสดงผลงานของนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม และสาขาวิชาอื่น ๆ โดยให้ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา ชุมชน และสังคม พร้อมทั้งนักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้รับทราบและได้เข้าชมผลงานของนักศึกษา โดยอาศัยสื่อต่าง ๆ ในท้องถิ่นช่วยทำการประชาสัมพันธ์พร้อมทั้งใช้สื่อโซเชียล และเทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา และเป็นการปรับทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา และตัวนักเรียนเองให้มีความเข้าใจในการเรียนสายอาชีพนั้นสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ทุกสาขาอาชีพ ซึ่งวิชาคหกรรมมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์อยู่เสมอ

4.3.4 วิธีการที่จะสร้างความสนใจและความน่าเชื่อถือที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมตามความสมัครใจให้มากขึ้น ตามวิธีการของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ เน้นการจัดเวทีแนะแนวการศึกษาต่อโดยการนำศิษย์เก่าหลาย ๆ รุ่น ที่เรียนจบไปแล้วประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคม มาแนะนำตัวให้เป็นตัวอย่างให้กับรุ่นน้องได้เห็นเป็นที่ประจักษ์พร้อมทั้งมีการสาธิตแสดงผลงานของรุ่นพี่ในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อสร้างความเชื่อถือและความน่าสนใจให้กับรุ่นน้อง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการที่อยากจะเรียนด้านวิชาคหกรรมศาสตร์และสาขาอื่น ๆ มากขึ้น ทำให้สามารถเพิ่มปริมาณผู้เรียนได้อีกแนวทางหนึ่ง

4.3.5 ปัจจัยที่จะส่งผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมด้วยความสมัครใจและมีความสนใจที่จะเรียนวิชาคหกรรม ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ โดยการสร้างความเข้าใจจากการแนะนำของนักเรียนรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การแนะนำผู้ปกครองที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพคหกรรม และครูแนะแนวอาชีพของสถานศึกษา พร้อมทั้งมีการนำผลงานต่าง ๆ ด้านวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนรุ่นพี่ ของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพ พร้อมทั้งผลงานของนักเรียนที่เรียนอยู่ปัจจุบันมานำเสนอ เพื่อแนะแนวทางการเรียนต่อให้กับนักเรียนที่จะมาเรียนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการ

4.3.6 ปัจจัยด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพคหกรรมที่มีความน่าสนใจให้กับผู้เรียนได้เลือกเรียน ตามแนวความคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ การจัดทำหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมและสาขาวิชาอื่น ๆ ให้มีความน่าสนใจและมีความทันสมัยอยู่เสมอ ต้องครอบคลุมตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ โดยให้สถานประกอบการและภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพพร้อมทั้งบูรณาการจากหลายภาคส่วน หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นจะต้องมีความหลากหลายให้สามารถเลือกเรียนได้ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพคหกรรมและสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ตลาด

4.3.7 ปัจจัยด้านครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรประเภทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ครูผู้สอนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์และสาขาอื่น ๆ จะต้องเป็นผู้จบการศึกษาโดยตรงตามสาขาวิชาที่จะสอนพร้อมทั้งมีความรู้ความชำนาญด้านทักษะกระบวนการเรียนการสอนสามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี เน้นทักษะการสอนภาคปฏิบัติให้มาก พร้อมทั้งการเรียนวิชาพื้นฐานให้ครอบคลุมเนื้อหาให้มาก และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่นำมาใช้ในการสอนเปิดโลกกว้างให้กับนักเรียนสามารถสืบค้นได้ด้วยตัวเอง และจากครูผู้สอนได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพที่สอนได้เป็นอย่างดี และมีวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีศิลปะด้วยทักษะที่เป็นเยี่ยม และสอนให้นักเรียนสามารถหารายได้ระหว่างเรียนจากการเรียนวิชาชีพ ครูผู้สอนวิชาชีพทุกสาขาวิชาชีพจะต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะวิชาชีพกับสิ่งใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

4.3.8 ปัจจัยด้านการประกอบการประเภทวิชาชีพคหกรรมจะสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนที่เรียนจบไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ การพัฒนาการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์ให้นักเรียนเห็นความสำคัญในวิชาชีพ และมีความเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนและผู้ปกครองและบุคคลทั่วไปในสังคม ผู้เรียนที่เรียนด้วยความตั้งใจและมุ่งมั่นปฏิบัติงานจริงจังให้เห็นเด่นชัดและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก็จะทำให้ นักเรียนสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียนและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

4.3.9 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ประเภทวิชาคหกรรมจะเป็นจุดขายที่ช่วยสร้างความศรัทธาและดึงดูดความสนใจสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนที่เลือกเรียนอย่างภาคภูมิใจ ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ สถานศึกษาต้องจะสร้างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความสำเร็จของการศึกษาของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่และที่เรียนจบออกไปแล้ว ได้สร้างชื่อเสียงและผลงานให้เห็นเป็นที่ประจักษ์กับสายตาให้เป็นที่ยอมรับและสร้างความน่าเชื่อถือของนักเรียน ผู้ปกครอง สังคม ส่วนราชการ และสถานประกอบการต่าง ๆ ที่จะเป็นที่รองรับนักเรียนที่จบไปเข้าทำงาน ซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาทำให้นักเรียนสมัครเข้ามาเรียนอย่างภาคภูมิใจ

4.3.10 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา จะส่งผลทำให้ผู้เรียนประเภทวิชาชีพอคหกรรมมีความพึงพอใจและเรียนจนสำเร็จหลักสูตรได้นั้น ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนสามารถเรียนจบหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษาตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น ตั้งอยู่ในชุมชนใจกลางเมืองที่เจริญแล้ว ไม่มีความแออัดจนเกินไป มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม มีสภาพแวดล้อมโดยรอบสถานศึกษาที่ปลอดภัย มีการคมนาคมที่จะเดินทางได้สะดวกสบายในการมาเรียน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาต้องร่มรื่นมีความสะอาดความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาอย่างพร้อมเพียงอื้อประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน

4.3.11 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนการสอน ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ การเรียนสายอาชีพของนักเรียนมีความจำเป็นมากเกี่ยวกับ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนของครู สถานศึกษาจะต้องจัดเตรียมให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนและนักเรียน สื่อและเทคโนโลยีจะต้องมีความทันสมัย เพราะนักเรียนที่เรียนจบไปแล้วจะต้องไปประกอบอาชีพและเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

4.3.12 ปัจจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพและความสามารถด้านวิชาชีพคหกรรม ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ การเรียนสายอาชีพของนักเรียนนั้นสถานศึกษาจะพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้และพัฒนาบุคลิกภาพด้านภาวะผู้นำและการวางแผนการทำงาน เป็นทั้งคนเก่งคนดี มีคุณธรรม รู้หน้าที่ มีวินัย และมีจิตอาสา กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในทางที่ดี ควบคู่กันไปกับการปฏิบัติตนให้อยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดีและมีความสุขในการเรียนและการทำงาน

4.3.13 ปัจจัยทั้ง 7 ด้านที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจให้ผู้เรียนเลือกเรียนประเภทวิชาชีพอคหกรรมได้ ตามแนวคิดของผู้ให้สัมภาษณ์ คือ ปัจจัยดังกล่าวถือว่ามีส่วนที่สำคัญในการตัดสินใจในการสมัครเข้ามาเรียนประเภทวิชาคหกรรมเป็นอย่างมาก โดยต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เช่น การปรับเปลี่ยนการใช้วิถีชีวิตของโลกปัจจุบันไปสู่การให้ความสำคัญกับการป้องกันระมัดระวังและการป้องกันตนเองเพื่อไม่ไปสร้างปัญหาต่อผู้อื่นในที่ต่าง ๆ โดยมุ่งให้เป็น

ผู้ประกอบการและเป็นเจ้าของธุรกิจ และปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งคือตัวนักเรียนนั้นต้องมีความชอบและสนใจที่จะเรียนประเภทวิชาคหกรรมและสมัครใจเข้ามาเรียนด้วยตัวเองจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มิใช่เรียนตามเพื่อนหรือเรียนอะไรก็ได้อนาคตข้างหน้าไม่รู้ ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 ด้าน เป็นการศึกษาเพื่อต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาในทุกสาขาวิชาชีพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน ที่ต้องการเพิ่มปริมาณผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้นเพราะกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยกันพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมประเทศชาติต่อไป

4.4 อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อเป็นข้อมูลที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรมให้เป็นที่ต้องการของผู้เรียนและเพิ่มปริมาณปริมาณผู้เรียนให้มากขึ้น วิชาคหกรรมเป็นวิชาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย และเป็นวิชาชีพที่สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการอาชีพคหกรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

4.4.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลการวิจัยรายด้านดังนี้

4.4.1.1 ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยด้านหลักสูตรพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มีหลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในทุกสาขาวิชาชีพรวมถึงวิชาชีพคหกรรมที่จะเป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนได้รับความรู้เมื่อเรียนจบไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ สอดคล้องกับวิเชียร (2554) พบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ โดยเฉพาะด้านหลักสูตรวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชามีความสำคัญเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับเมธาวิสุขปาน (2556) พบว่า หลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี สอดคล้องกับธรรมาภิบาล สะอ้ง (2560) พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับฉัตรเพชร ชมใจ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรโรงเรียนจิตลดา (สายอาชีพ) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคคล

4.4.1.2 ด้านครูผู้สอน ผลการวิจัยด้านครูผู้สอนพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสารตำราและคู่มือประกอบการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพเป็นอย่างดี ด้านครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียน เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้เมื่อเรียนจบออกไปแล้ว สอดคล้องกับสมศรี เพชรโชติ (2558) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการของวิทยาลัย และด้านอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับพชรพรรณ โพธิ์น้อย (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูผู้สอน 4.0 นั้น สรุปได้ว่า ครูผู้สอน คือผู้ให้ความรู้ในสถานศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่จากที่เคยเป็นผู้สอนให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้แนะแนวทาง และเป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา สอดคล้องกับทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์ (2560) กล่าวว่า ครูในยุคการศึกษา 4.0 ต้องเป็นครูมืออาชีพ หมายถึงครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์เนื้อหาความรู้ที่สอน และสอดคล้องกับอิทธิพล อเนกนทรัพย์ (2560) ผลงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

4.4.1.3 ด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยด้านหลักสูตรพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3 เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพเป็นส่วนหนึ่งที่จะแสดงถึงขีดความสามารถของผู้เรียนที่เรียนจบหลักสูตรต่าง ๆ แล้วจะต้องรู้จักทำงานได้ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3 เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ เช่น หลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรเพชร ชมใจ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรโรงเรียนจิตลดา (สายอาชีพ) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคคล และสอดคล้องกับธณวรรณ สอ้าง (2560) พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อม

4.4.1.4 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ผลการวิจัยด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 4 เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1. เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ และข้อ 5. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพที่มีมาตรฐานการจัดการศึกษาที่จะสร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัย เป็นที่เชื่อถือยอมรับและไว้วางใจของหน่วยงานราชการ สถานประกอบการ ชุมชน สังคม และผู้ประกอบการที่จะส่งลูกหลานเข้ามาเรียนเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำ ซึ่งสอดคล้องกับกิตติภณ กิตติยานุรักษ์ (2553) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สอดคล้องกับสมศรี เพชรโชติ (2558) พบว่า

ปัจจัยที่มีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการของวิทยาลัย และด้านอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับอภิตธิพล อเนกธนทรัพย์ (2560) ผลงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับชูศรี มโนการ (2552) กล่าวว่า ภาพลักษณ์หมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนเรา อาจเป็นภาพต่อสิ่งที่มีชีวิตหรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ หรือสิ่งต่าง ๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจของคนเราก็ได้

4.4.1.5 ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ผลการวิจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่น่าเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3. สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม ด้านสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของวิทยาลัย ก็จะเป็นตัวบ่งบอกถึงศักยภาพและขีดความสามารถของสถานศึกษาในการบริหารจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนที่เลือกเข้ามาเรียนในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเชิดพงษ์ ชีระจิตต์ (2556) พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับเตือนใจ (ม.ป.ป.) พบว่า ปัจจัยด้านอื่นมีอิทธิพลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษา ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ปัจจัยด้านครูแนะแนว และปัจจัยด้านเพื่อนและรุ่นพี่ ตามลำดับ สอดคล้องกับฉัตรเพชร ชมใจ (2561) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญในแต่ละด้านปัจจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคคล สอดคล้องกับชูศรี มโนการ (2552) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมถึงสิ่งมีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา และสอดคล้องกับวิเชียร ดีฉาย (2554) ได้เรียบเรียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ 3 ประการ คือ 1) สภาพแวดล้อมครอบครัว 2) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และ 3) สภาพแวดล้อมในสังคมและชุมชน

4.4.1.6 ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ผลการวิจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 3. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความ ถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 2. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่ สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ การบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาสิ่งที่มี ความสำคัญในการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน คือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและความสำเร็จของนักเรียนและสถานศึกษา สอดคล้อง กับเอกศักดิ์ (2547) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ 1) สื่อประเภทวัสดุ (Materials of Software) 2) สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ (Hardware) และ 3) สื่อประเภท เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ (Techniques of Method) สอดคล้องกับประภาศรี (2544) ได้จัดประเภท สื่อการสอนไว้ดังนี้ 1) สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ 2) สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน เครื่องฉายภาพ อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง 3) สื่อประเภทวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ 4) สื่อประเภทสถานที่ และ สอดคล้องกับสายม่าน เปลี่ยนเหล็ก (2554) พบว่า สื่อ อุปกรณ์การเรียนและเครื่องมือที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย ให้ความสำคัญมากที่สุด

4.4.1.7 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชา คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 3 มีกิจกรรม การจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และข้อ 5 มีการสนับสนุนให้ ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษา ต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึก ปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้ อย่างเหมาะสม กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพการทำงานร่วมกับการสร้างความ สามัคคีในหมู่คณะให้มีคุณธรรมจริยธรรม ในการรู้จักทำหน้าที่จิตอาสาแสดงถึงความจงรักภักดีในการมี ส่วนร่วมกิจกรรมของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ของผู้เรียนขณะเรียนอยู่ในสถานศึกษาได้มี ส่วนร่วม สอดคล้องกับชูเกียรติ วรรณสอน (2553) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญในระดับ มากที่สุด คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ และสอดคล้องกับศักดิ์ชัย ศิริศรี (2553) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือก

เรียนคณะศิลปศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ในระดับมากที่สุด คือ กองทุนกู้ยืมเงิน รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน การกีฬา และการจัดกิจกรรม

4.4.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลการวิจัยรายด้านดังนี้

4.4.2.1 เพศ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนเพศที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสายม่าน เปลี่ยนเหล็ก (2554) พบว่า ปัจจัยในเรื่องของการมีอุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนที่ทันสมัย พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวก

4.4.2.2 อายุ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับศศิธร แทนรินทร์ (2553) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัย พบว่า อายุไม่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ส่วนอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับเชิดพงษ์ ชีระจิตต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกลกิจพิทยาคม สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยด้านภูมิหลัง พบว่า สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับเตื่อนใจ อารีโรจนนุกูล (ม.ป.ป.) พบว่า ปัจจัยด้านอื่นที่มีอิทธิพลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษา

4.4.2.3 เกรดเฉลี่ยสะสม ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่สอดคล้องกับเชิดพงษ์ ชีระจิตต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกลกิจพิทยาคม ด้านความสามารถส่วนบุคคล พบว่า เกรดเฉลี่ยมีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด

4.4.2.4 สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า สาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่สอดคล้องกับธณวรรณ สอ้าง (2560) พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

4.4.2.5 รายรับของผู้เรียนต่อเดือน ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายรับของนักเรียนต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า รายรับของนักเรียนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์

ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ โสมรธรรม อมรฤทธิพงษ์ (2552) ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผล และไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพราะ รัฐบาลได้มีโครงการหรือกองทุนเพื่อการศึกษาให้กับนักเรียนนักศึกษาได้กู้ยืมเรียนพร้อมทั้งมีค่าใช้จ่าย ด้วย เปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาต่อในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1.) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 2.) ศึกษาความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำคัญการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประจำปีการศึกษา 2564 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 243 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้ศึกษาเลือกการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ประจำปีการศึกษา 2564 รวมจำนวน 148 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์การจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายรับของผู้เรียนต่อเดือน มีลักษณะให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านการประกอบอาชีพ 4) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

5) ด้านภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความร่วมมือผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย การสัมภาษณ์ และการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี

3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หัวหน้าแผนกอาหารและโภชนาการ หัวหน้าแผนกวิชาแพชชั่นและสิ่งทอ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ให้กับครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี นำไปให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และนัดวัน เวลาในการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ ไค-สแควร์(Chi-Square)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ส่วนใหญ่อายุ 16-18 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51--ขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 ส่วนใหญ่สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 138 คน คิดเป็นร้อยละ 93.2 ส่วนใหญ่มีรายรับของนักเรียน ต่อเดือน 501-1,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือก เรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้ง 7 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ และด้าน ภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

5.1.2.1 ด้านหลักสูตร ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขา อาชีพ ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.75) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มีหลักสูตรที่เปิดสอนมีความ ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.70)

5.1.2.2 ด้านครูผู้สอน ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและ คู่มือประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.68) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 ผู้สอนมี ชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.70)

5.1.2.3 ด้านการประกอบอาชีพ ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านการ ประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 5 เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้ มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.69) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3 เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.69)

5.1.2.4 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 4 เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ข้อได้แก่ ข้อ 1 เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ และ ข้อ 5 เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.71)

5.1.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1 สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 3 สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.71)

5.1.2.6 ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 3 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 2 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.75)

5.1.2.7 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสื่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 มีกิจกรรมการจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และข้อ 5 มีการสนับสนุนให้

ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 1 มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.71)

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี พบดังนี้

5.1.3.1 เพศ กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.3.2 อายุ กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.3.3 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.3.4 สาขาวิชา กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) พบว่า สาขาวิชา ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภท วิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.3.5 รายรับของนักเรียนต่อเดือน กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน ด้วยค่าสถิติ ไคสแควร์ (χ^2) พบว่า รายรับของนักเรียนต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อม ของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งนี้ และข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งนี้

5.2.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสำคัญต่อการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี ดังนั้น ครูและผู้ปกครองของนักเรียน ควรให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือสนับสนุนการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

5.2.1.2 จากผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาคหกรรม และสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนน้อยกว่าสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งทั้งสองสาขาที่มีนักเรียน เข้าเรียนน้อยนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราอย่างมากเท่ากับสาขาวิชา อาหารและโภชนาการ ซึ่งผู้บริหารควรจะได้มีนโยบายในการพัฒนาเพิ่มปริมาณผู้เรียนสาขา วิชาคหกรรม และสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอให้มากขึ้น เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะและ ความเป็นไทย โดยมอบหมายนโยบายให้ครูทั้งสองสาขาวิชาช่วยกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

สร้างแบบของสาขาวิชาให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของนักเรียน และเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้มากขึ้น เท่าเทียมกับสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา

5.2.1.3 จากการศึกษาคัดเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญในแต่ละด้านในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้ง 7 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารควรจะได้มีนโยบายในการวางแผน การพัฒนาร่วมกับครูและบุคลากรของสถานศึกษาทั้ง 7 ด้าน ให้มีความพร้อมในการจัดการเรียน การสอนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเฉพาะด้านด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน จะต้องมีความทันสมัยในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพได้มาตรฐาน สนองความต้องการของ หน่วยงานตลาดแรงงานและสถานประกอบการ และจบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพอิสระได้

5.2.2 ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องดังต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในประเภท วิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เพื่อทราบข้อมูล และนำมาพัฒนาการเรียนการสอนในรุ่นต่อไป

5.2.2.2 ควรมีการวิจัยในด้านความต้องความช่วยเหลือจากสถานศึกษาของนักเรียน นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่และที่จบการศึกษาไปแล้ว เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการศึกษา ด้านวิชาชีพให้ได้มาตรฐาน

5.2.2.3 ควรมีการศึกษาโดยเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนนักศึกษาประเภท วิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายสาขาวิชาและเป็นประโยชน์มาก ยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนำมาพัฒนาสถานศึกษาได้ตามความต้องการของ ตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่อไป

5.2.2.4 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน นักศึกษา เช่น ปัจจัยด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านคุณภาพของครูผู้สอน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ

5.2.2.5 ควรศึกษาความสัมพันธ์และความผูกพันของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อ วิทยาลัย เช่น เมื่อเรียนจบจากวิทยาลัยต้องการเรียนต่อในวิทยาลัยเดิม

เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์. 2558. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิศวกรรม
อุตสาหกรรมมหาวิทาลัยราชธานี.” ใน การประชุมระดับวิชาการระดับ ครั้งที่ 6.
มหาวิทาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กิตติภณ กิตติยานุรักษ์. 2553. “ศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตร สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.”
หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
มหาวิทาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- กิตติมา ปรีดีติลก. 2542. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. อักษรพิมพ์.
กรุงเทพฯ
- เกษรา โพธิ์เย็น. 2550. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
มหาวิทาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.” บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทาลัยเชียงใหม่.
- ชัตติยะ นุตวัตร. 2552. “กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร.”
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทาลัยเชียงใหม่.
- จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา. 2551. “ลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรเพชร ชมใจ. 2561. “ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของ
นักเรียนโรงเรียนจิตลดา (สายวิชาชีพ).” คณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร.
- ชูเกียรติ วรรณสอน. 2553. “การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายโรงเรียนแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต. สาขาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทาลัยเชียงใหม่.
- ชูศักดิ์ อินทร์รักษ์. 2551. การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 5. ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ชูศรี มโนการ. 2552. “การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชิดพงษ์ ชีระจิตต์. 2556. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม.” ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร กำแพงแสน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2543. เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ
- ณชชา สุวรรณวงศ์. 2560. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโคต้า) ประจำปีการศึกษา 2560.” รายงานการวิจัย งานบริหารงานทั่วไป สำนักงานส่งเสริมวิชาการงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ดวงฤทัย แก้วคำ และ รศ. วิมลพรรณ อภาเวท. 2559. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตดุสิต.” วารสารเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 1,2 : 42 – 49
- ตฤติยา ศิลาทอง. 2556. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์คหกรรมศาสตร์ระดับอุดมศึกษา.” ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เตือนใจ อารีโรจนกุล. ม.ป.ป. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. วิจัยสถาบัน.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. 2560. ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://e-jodil.stou.ac.th>, 16 กุมภาพันธ์ 2561.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ทองใหม่ ทองสุก. 2559. “ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ.” หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ธนวรรณ สอ้าง. 2560. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี.” หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ธีระ รุญเจริญ. 2550. ความเป็นมืออาชีพในการจัดและการบริหารการศึกษา ยุคการปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 : ข้าวฟ่าง.
- ธีรคม ใจปลอด. 2557. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นนทลี พรธาดา. 2551. การพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมบุรี.
- นภสร จันทนโอ. 2557. “การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ประภาศรี สิงห์อำไพ. 2542. เทคโนโลยีการศึกษา. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ
- ปิยะธิดา สีหะวัฒน์ และคณะ. 2556. หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนนารองสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย.” วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พชรวรรณ โปธิน้อย. 2563. “แนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- มนตรี ศกุนตะประเสริฐ. 2551. “ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับ ประถมศึกษาของผู้ปกครองของโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัด เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.” หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- มณีรัตน์ นุชชาติ. 2553. “ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิต สภาธรรมะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิจัย รามคำแหง, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เมธาวิ สุขปาน. 2556. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี.” หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รติกร นันทวิสิทธิ์. 2551. “ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีต่อ พฤติกรรมการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา.” ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต. สาขาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราภรณ์ ตั้งคลัง. 2554. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ณ สถาบันเดิมของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ และ เทคโนโลยีนานาชาติ.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- วาสนา ชมหา. 2542. เทคโนโลยีการศึกษา. อักษรสยามการพิมพ์. กรุงเทพฯ
- วิเชียร ดีฉาย. 2554. “ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษา ภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2.” หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2554. การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 : บริษัท อาร์แอนด์ ปรีนท์ จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- วรรณิ์ สิ้นสุภรัตน์. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA).” รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุขมหาเมฆ.
- ศศิธร แทนรินทร์. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553.” หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ. 2557. “ปัญหาการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศักดิ์ชัย ศิริศรี. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนคณะศิลปศาสตร์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.” รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. 2544. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 : โรงพิมพ์ การศาสนา กรมศาสนา. กรุงเทพฯ.
- สมศรี เพชรโชติ. 2558. “ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 11,3 : 168 – 184.
- สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. 2554. “ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 5 และภาคเหนือ 3.” หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สุกัญญา มุงเมือง. 2553. “ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านคหกรรมศาสตร์ของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครนายก.” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขา คหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โสมาตรม์ อมรรุฒิพงศ์. 2552. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเข้าศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยพะเยา.” ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี. 2557. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. สำนักพิมพ์และราชกิจจานุเบกษา. กรุงเทพมหานคร
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2560. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2562. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. กรุงเทพมหานคร
- อรณาย บุญนาค. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชา ภูมิศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรวรรณ มุงคุณดา. 2558. คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : [http://www.Gotoknow.org/posts/589305.\[7/8/2561\]](http://www.Gotoknow.org/posts/589305.[7/8/2561]), 16 กุมภาพันธ์ 2561
- อิทธิพล อเนกธนทรัพย์. 2560. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม.” วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- อัครพล ไวเชียงค้ำ. 2556. “ทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสดของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร.
- Astin, A. W. 1964. **Personrity change student.** Nevittstandford. New York.
- Chumsai na ayuttaya, Jitpinya. 2008. “**Lifelong learners of students Bachelor level last year.**” Dissertation, Branch Higher Education Srinakharinwirot University.
- Dachacoup, Jintinun. 2004. “Government view on roles and issues in the home economics.” **Profession Journal Economics.** 47,3 : 7-18
- Robbins, S. P. 1990. **Oganization Behavior (8thed.).** prentice hall. Singapore.
- Sangsong, Thunchanok. 2006. “**Factors influencing motivation to study Master of Business Asministration Course of student state high education institutions Bangkok.**” Thesis Branch Management. Srinakharinwirot University.
- Sritongdee, Rungroung. 1992. **Motivation to study of students Master Special.** Srinakharinwirot University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ง แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์การทำการวิจัยประเภทวิชาคหกรรม

1. นายวรากร	ชยติกุล	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
2. นายกู่เกียรติ	ดวงพลพรหม	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
3. นางสาวชมชุตดา	วงศ์ผาติกร	หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ
4. นางสาวสุกัญญา	บุญแท้	หัวหน้าแผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ
5. นางสาวพัชรียาภรณ์	พ่วงเจริญ	หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยการ
สัมภาษณ์ท่าน ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม
๒๕๖๕ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยการ
สัมภาษณ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ
การตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๕ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยการ
สัมภาษณ์ หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๕ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยการ
สัมภาษณ์ หัวหน้าแผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๕ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยการ
สัมภาษณ์ หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในหัวข้อ ปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๕ จักเป็นพระคุณยิ่ง และ
ขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๔๐๖๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการ
ทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็น
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย เข้าเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์โดยใช้
แบบสอบถาม ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี กับกลุ่มนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน ๑๔๘ ราย ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มกราคม ๒๕๖๕
ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีสหะวัฒนกุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๓๔๐๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.อโนทยา เรืองศรี

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สิทะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๓๔๐๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน นายสุรินทร์ ตาลิม

ด้วย นายพชรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายพชรพงษ์ โพธิ์น้อย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๓๔๐๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๑ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสิริรัตน์ พูลผล

ด้วย นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๖๓๗๐๗๐๖๕๐๑-๐ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกรเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๙๑๘ ๔๔๖๓

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อคำถามแต่ละรายการต่อไปนี้ว่ามีความสอดคล้องกับรายละเอียดของข้อคำถามหรือไม่ โดยพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับข้อคำถาม
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับข้อคำถาม
-1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับข้อคำถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2	อายุ ☐ 12 - 15 ปี ☐ 16 - 18 ปี ☐ 19 - 20 ปี ☐ 21 - 25 ปี	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3	เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ☐ 1.50 - 2.00 ☐ 2.01 - 2.50 ☐ 2.51 - 3.00 ☐ 3.01 - 3.50 ☐ 3.51 ขึ้นไป	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4	สาขาวิชา ☐ คหกรรมศาสตร์ ☐ แพชั่นและสิ่งทอ ☐ อาหารและโภชนาการ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5	ประสบการณ์การทำงาน ☐ ไม่เกิน 500 บาท ☐ 501 - 1,000 บาท ☐ 1,001 - 1,500 บาท ☐ 1,501 - 2,000 บาท ☐ มากกว่า 2,000 บาท	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ในด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ข้อที่	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. ด้านหลักสูตร						
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันนี้	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมายาวนาน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
1.5	มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2. ด้านผู้สอน						
2.1	ครูผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2.2	ครูผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
2.3	ครูผู้สอนมีการพัฒนาความรู้ทักษะใหม่ ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ	+0	+1	+1	.67	มีความสอดคล้อง
2.4	ครูผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ ๆ และนำมาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน	+1	+1	+0	.67	มีความสอดคล้อง
2.5	ครูผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการเอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน	+1	0	+1	.67	มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
3. ด้านการประกอบอาชีพ						
3.1	เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3.2	เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3.3	เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3.4	เป็นอาชีพต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่าง ๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
3.5	เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย						
4.1	เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4.2	เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4.3	เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความใกล้ชิดกับท้องถิ่น	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4.4	เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
4.5	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย						
5.1	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5.2	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5.3	สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5.4	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคุณธรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
5.5	สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาในการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิดและมีจุดคัดกรองป้องกันโคโรนาระบาด	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6. ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน						
6.1	มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6.2	มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6.3	มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
6.4	มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
6.5	มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
7.1	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7.2	มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7.3	มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ในประเภทวิชาคหกรรม และสาขาวิชาชีพอื่นๆ	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง
7.4	มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
7.5	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	มีความสอดคล้อง

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับส่งการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม สาขาวิชา และรายรับของนักเรียนต่อเดือน

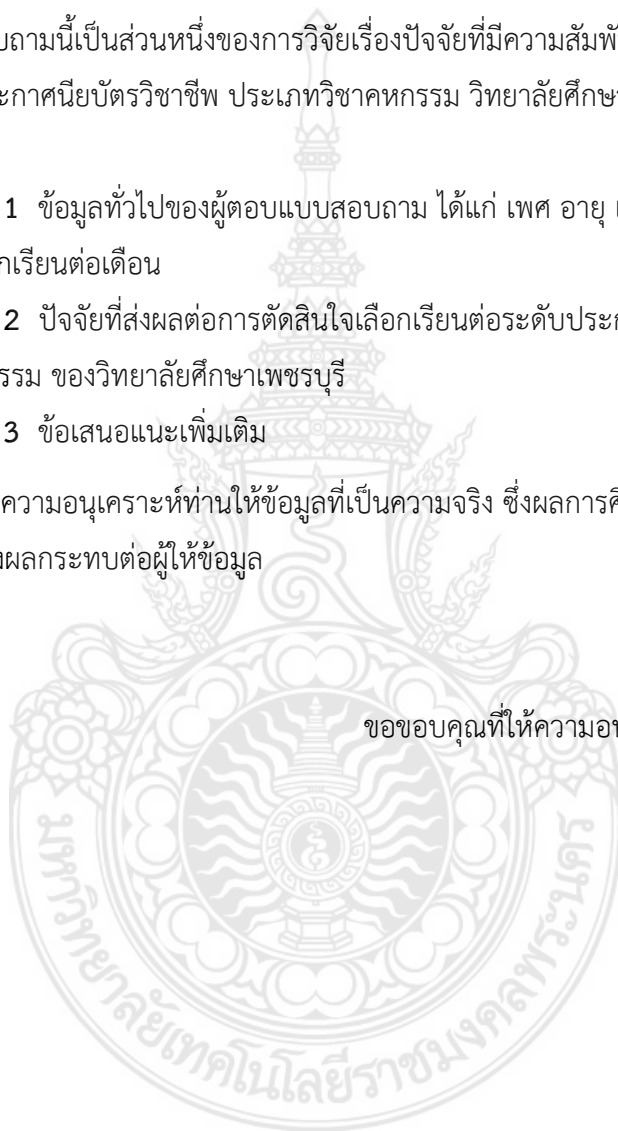
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่เป็นความจริง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรณารอกรายละเอียดในช่องที่กำหนด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) 12 – 15 ปี 2) 16 – 18 ปี
 3) 19 – 20 ปี 4) 21 – 25 ปี

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

- 1) 1.50 – 2.00 2) 2.01 – 2.50
 3) 2.51 – 3.00 4) 3.01 – 3.50
 5) 3.51 ขึ้นไป

4. สาขาวิชา

- 1) วิชาคหกรรมศาสตร์ 2) วิชาแพชชั่นและสิ่งทอ
 3) วิชาอาหารและโภชนาการ

5. รายรับของนักเรียนต่อเดือน

- 1) ไม่เกิน 500 บาท 2) 501 - 1,000 บาท
 3) 1,001 - 1,500 บาท 4) 1,501 - 2,000บาท
 5) มากกว่า 2,000 บาท

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญทางด้านขวามือของแต่ละข้อ ตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ได้กำหนดค่าของคะแนนให้	5	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมาก
	3	หมายถึง	มีความสำคัญระดับปานกลาง
	2	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อย
	1	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านหลักสูตร						
1.1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันนี้					
1.2	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
1.3	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ					
1.4	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมายาวนาน					
1.5	มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ					
2. ด้านผู้สอน						
2.1	ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี					
2.2	ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน					
2.3	ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ					
2.4	ผู้สอนได้ติดตามความรู้ใหม่ๆ และนำมาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน					
2.5	ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน					

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
3. ด้านการประกอบอาชีพ						
3.1	เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม					
3.2	เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ					
3.3	เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ					
3.4	เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง					
3.5	เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อ ความต้องการตลาดอยู่เสมอ					
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย						
4.1	เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมี นักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาเป็นที่ยอมรับ ของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ					
4.2	เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ใน ด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน					
4.3	เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและความใกล้ชิดกับ ท้องถิ่น					
4.4	เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือก เรียน					
4.5	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมี มาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ					

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย						
5.1	สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน					
5.2	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
5.3	สถานศึกษามีความพร้อมด้านอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้พร้อม					
5.4	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม มีแสงสว่างที่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน					
5.5	สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาในการเข้าออกอย่างเป็นระบบ ด้วยกล้องวงจรปิด และมีจุดคัดกรองป้องกันโรคระบาด					
6. ด้านสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน						
6.1	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ					
6.2	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัย ตรงตามสาขาวิชาชีพ					
6.3	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ					
6.4	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา					
6.5	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง					

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
7.1	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้ อย่างเหมาะสม					
7.2	มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของ ผู้เรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียน ต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้ อย่างเหมาะสม					
7.3	มีกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ระดับสถานศึกษา ระดับ จังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ในประเภทวิชาคหกรรม และ สาขาวิชาชีพอื่นๆ					
7.4	มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขัน ทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับ ผู้เรียน					
7.5	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพ ในการแสดงผลงานวิชาชีพพร้อมทั้งแนะแนวทางการศึกษาต่อ ประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....
ตำแหน่ง.....ชื่อสถานศึกษา.....
วันที่สัมภาษณ์.....เวลาที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี

- คำถามที่ 1 ท่านได้มาดำรงตำแหน่งของท่านที่สถานศึกษานี้ในตำแหน่งอะไร ตั้งแต่เมื่อไร เป็นเวลากี่ปี
- คำถามที่ 2 ขณะที่ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ที่สถานศึกษาแห่งนี้ ท่านได้มีแนวคิดในการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพคหกรรมและสาขาวิชาอื่นๆ ของสถานศึกษาอย่างไรบ้าง
- คำถามที่ 3 ท่านมีแนวคิดอย่างไรในการที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรม เนื่องสาขาวิชาคหกรรมมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากตลอดชีวิต
- คำถามที่ 4 ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะสร้างความสนใจและความน่าเชื่อถือที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมตามความสมัครใจมากขึ้น
- คำถามที่ 5 ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะส่งผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมด้วยความสมัครใจและมีความสนใจที่จะเรียนวิชาคหกรรม
- คำถามที่ 6 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรประเภทวิชาชีพคหกรรมมีความน่าสนใจเพียงใดกับผู้เรียนที่จะเลือกเรียน
- คำถามที่ 7 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรประเภทวิชาชีพคหกรรมควรมีลักษณะเป็นอย่างไร
- คำถามที่ 8 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการประกอบประเภทวิชาชีพคหกรรมจะสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนที่เรียนจบไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้เพียงใด
- คำถามที่ 9 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษาประเภทวิชาคหกรรมจะเป็นจุดขายที่ช่วยสร้างความศรัทธาและดึงดูดความสนใจสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนที่เลือกเรียนอย่างภาคภูมิใจเพียงใด
- คำถามที่ 10 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาจะส่งผลทำให้ผู้เรียนประเภทวิชาชีพคหกรรมมีความพึงพอใจและเรียนจนสำเร็จหลักสูตรได้เพียงใด

- คำถามที่ 11 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนการสอนเพียงใด
- คำถามที่ 12 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้แสดงมีศักยภาพและความสามารถด้านวิชาชีพคหกรรม ได้เพียงใด
- คำถามที่ 13 ท่านคิดว่าปัจจัยทั้ง 7 ด้านที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจให้ผู้เรียนเลือกเรียนประเภทวิชาชีพคหกรรมได้หรือไม่เพียงใด

แบบสัมภาษณ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....ชื่อสถานศึกษา.....

วันที่สัมภาษณ์.....เวลาที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษาเพชรบุรี

คำถามที่ 1 ท่านได้มาดำรงตำแหน่งของท่านที่สถานศึกษาในตำแหน่งอะไร ตั้งแต่เมื่อไร เป็นเวลากี่ปี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 2 ขณะที่ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ที่สถานศึกษาแห่งนี้ ท่านได้มีแนวคิดในการพัฒนาการจัดการ
ศึกษาด้านวิชาชีพคหกรรมและสาขาวิชาอื่นๆ ของสถานศึกษาอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 3 ท่านมีแนวคิดอย่างไรในการที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรม เนื่องสาขาวิชาคหกรรมมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากตลอดชีวิต

คำถามที่ 4 ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะสร้างความสนใจและความน่าเชื่อถือที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมตามความสมัครใจมากขึ้น

คำถามที่ 5 ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะส่งผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมด้วยความสมัครใจและมีความสนใจที่จะเรียนวิชาคหกรรม

คำถามที่ 6 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรประเภทวิชาชีพคหกรรมมีความน่าสนใจเพียงใดกับผู้เรียนที่จะเลือกเรียน

คำถามที่ 7 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรประเภทวิชาชีพคหกรรมควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

คำถามที่ 8 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการประกอบประเภทวิชาชีพคหกรรมจะสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้เรียนที่เรียนจบไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้เพียงใด

คำถามที่ 9 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษาประเภทวิชาคหกรรมจะเป็นจุดขายที่ช่วยสร้างความศรัทธาและดึงดูดความสนใจสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนที่เลือกเรียนอย่างภาคภูมิใจเพียงใด

คำถามที่ 10 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาจะส่งผลทำให้ผู้เรียนประเภทวิชาชีพคหกรรมมีความพึงพอใจและเรียนจนสำเร็จหลักสูตรได้เพียงใด

คำถามที่ 11 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนการสอนเพียงใด

คำถามที่ 12 ท่านคิดว่าปัจจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้แสดงมีศักยภาพและ
ความสามารถด้านวิชาชีพคหกรรม ได้เพียงใด

คำถามที่ 13 ท่านคิดว่าปัจจัยทั้ง 7 ด้านที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจให้ผู้เรียน
เลือกเรียนประเภทวิชาชีพคหกรรมได้หรือไม่เพียงใด

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายพรพงษ์ โพธิ์น้อย
วัน เดือน ปีเกิด 4 กรกฎาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน 117 ถนนพานิชเจริญ ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี 76000

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2562
การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2560
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	2558
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	2556
ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี	2552

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปีที่ทำงาน
ครูผู้ช่วย	แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	2564 - ปัจจุบัน
พนักงานราชการ	แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	2563 - 2564
ครูอัตราจ้าง	แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	2560 - 2563